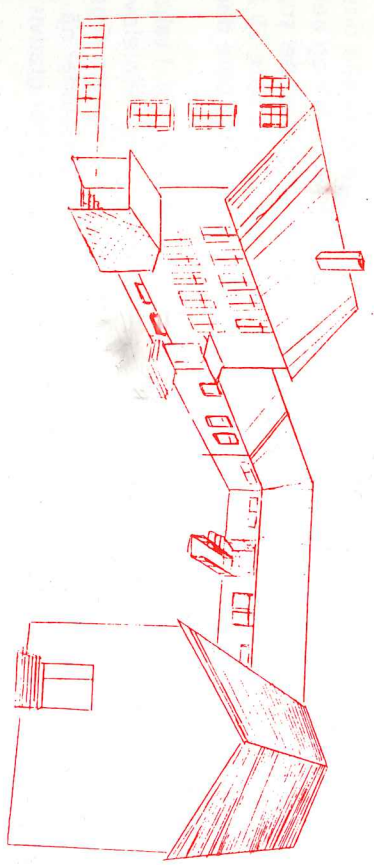

ELVEVOLL

skole

Elvevoll skole

1940

1990

50 år

Forord

Elvevoll skole er 50 år! I forbindelse med jubileet ble det valgt en komité på 3 medlemmer, som fikk i oppdrag å samle inn stoff og få utgitt et jubileumshæfte, innenfor en noenlunde rimelig kostnadsramme. Men å lage et slikt jubileumshæfte for Elvevoll skole har ikke vært noen enkel jobb. Hva skal det inneholde? Hvordan få det finansiert? Og hvordan får vi inn stoff?

Spørsmålene var mange og hele prosjektet så lenge håpløst ut. Men de siste dagene før deadline bedret det seg. Bidrag strømmet inn i en slik mengde at det faktisk ble nødvendig å utelate endel stoff.

Når resultatet nå foreligger, kan det slås fast at en mer spennende historie enn den Elvevoll skole har å vise til, skal en lete lenge etter! Den første tiden falt parallelt med krigsårene, og vi har derfor bevisst tatt med en del stoff fra denne epoken.

Hæftet er ikke ment å være en kronologisk gjennomgang av alle tidsepokene i skolens historie. Hensikten er å gi en del glimt fra disse 50 åra og belyse en del sider ved skolen og dens virksomhet. Vi har også tatt med en del stoff fra tida før 1940. For det er ikke helt riktig å si at Elvevoll skole er bare 50 år. Det var nemlig skole på Elvevoll i lange tider før det. Det er egentlig bare dagens eksisterende skolebygning som er 50 år.

En sak som slår oss er de enorme forandringer som har skjedd. I takt med utviklingen i samfunnet ellers har også vår skole endret seg. Skolelover og nye Mønsterplaner har sett dagens lys og gitt skolen nye oppgaver. Også fagenes innhold har endret seg. Det er helt andre undervisningsmetoder nå. Nye læremidler er kommet til. Lærerrollen og lærerens betydning har gradvis skiftet karakterer.

Bare en ting har ikke endret seg. Det er skolens sentrale stilling i bygdesamfunnet. Hele tida har skolen vært midtpunktet for bygdene på vestsida. Et samlingspunkt og kulturelt sentrum av uvurderlig betydning for et lokalsamfunn.

Et skolejubileum er også en anledning til ettertanke. For kanskje kan vi lære noe av fortida? Kanskje er det vi kaller fremskritt innen skoleverket - heller tilbake-skritt? Fantet det kanskje verdier i den gamle skolen som vi burde ta vare på?

Jubileumshæftet kan neppe gi svar på disse spørsmål, men kan kanskje danne grunnlag for debatt om hva vi vil skolen skal inneholde i tida framover. Det skal ikke legges skjul på at framtida ser noe dystert ut. Nedleggingsspøkelset begyner å vise seg. Bare ved å slå ring om skolen og stå sammen, kan den fortsatt eksistere. Å kjempe for skolen er å sluss for bygdas framtid.

Vi takker for alle innsendte bidrag som gjorde det mulig å utgi hæftet. En stor takk til annonsørene og til Storfjord kommune, som i stor grad var med på å løse de finansielle sider! Till lykke med jubileet!

Hilsen jubileumskomiteen

Kasper Holmen Olga Nilsen Roger Heiskel

Til Elvevoll skoles 50 års jubileum

Fra kommunen hilser og gratulerer vi Elvevoll skole med jubileet. 50 år er en lang periode - også for en skole. Men den aktivitet blant elever og lærere som vi merker, viser at alderen ingenlunde virker inn i så måte!

Tvertimot! Med noen år på baken blir en vel sikrere og tryggere på en sjøl. - Elvevoll skole stiftet ordføreren bekjentskap med i 1957 - da vi ble overflyttet fra Oteren. På den måten ble Elvevoll "min" skole. Mange gode minner er knyttet til Elvevoll!

I den seinere tid har spørsmålet om Elvevoll skoles framtid stadig dukket opp. Godt har det vært å se at bygda helhjertet har slått ring om skolen. Dette borger for at de som motarbeider skolen vår skal få litt av en kamp dersom de forsøker seg igjen!

I jubileumsåret takker vi for hva Elvevoll skole har betydd for bygda - og samfunnet!

Vi gratulerer med dagen - og ønsker lykke til med fremtiden! Måtte våre etterkommere få feire helle hundreåret!

Storfjord ordførerkontor, oktober 1990.

Idar Mikkelsen
ordfører

ELVEVOLL
LANDSFØRENINGEN FOR
HJERTE- OG LUNGESYKE

SKIBOTN KURSSENTRER Tlf. 089/15400

***** ***** Fax. 089/15560

Det ideelle møte- og kurssted.

Konstruert og utstyrt etter dagens krav til undervisning og møter. Flere stuer, plenussal, grupperom, sauna, solarium, trimrom, svømmebasseng m.m.
KONTAKT OSS FOR TILBUD!

"PUBLIKUMSBADING"

I høst/vinter vil kurssenteret holde åpent for publikumsbading, foreløpig annenhver Onsdag.
Oppslag om dette vil bli satt opp.

Skolen i Lyngen / Storfjord de aller første årene.

Inn mellom høye fjell skjærer Lyngenfjorden seg 90 km inn i landet. Den første busetning kom rundt om 1200-tallet og skal så vidt man vet være norsk. Men den voksende norske busetninga kom først etter det 13. århundre. Så ble gårdene liggende ubebodd til utpå 1500-tallet, da russerne i tiden mellom 1300 og 1500 herjet og brente langs kysten og inne i fjordene i Nord-Norge. De drepte befolkningen, eller folket måtte rømme fra gårdene sine. Men tallet på sjøfinner vokste. I 1601 var det 50 skatteføre sjøfinner i Lyngen. Fra slutten av 1600-tallet krevde svenske konger skatt av finnene, det samme gjorde også nordmennene og russerne. Dette skyldtes uklare grenseforhold. Orden på dette ble det i 1751, da vi fikk grenseregulering mot Sverige. Det er få og vage opplysninger om bosetningen i Lyngen, så hvor mange nordmenn det bodde der i denne tiden, vet man ikke.

Den eldste opplysningen jeg har fått tak i om skolestellet i Lyngen er fra 1777: Det var den gangen bestemt at skolen skulle være i 1 uke i hver krets (periodevis). Dette ble opplyst fra prekestolen. Hvis barna ikke møtte opp til skoletiden, ble foreldrene straffet med mukt. Skolehus var det ikke, men det ble utpekt gårder fra prekestolen der skolen skulle holdes. Barna samlet seg der så langt det var plass. Skolepliktig alder var 7 - 12 år.

Barna skulle kunne bokstavene når de begynte på skolen, unntak var foreldrelose barn og fattigbarn. Læreren kunne forlange erstatning av foreldre som hadde forsømt dette. Læreren noterte fravær, og presten hadde i oppgave å finne årsaken til fraværet. Bøndene kunne ta en til lærer om han var flink til å lese. Læreren hadde 2-3 mndrs. ferie, for at de skulle kunne få sinnsro, dessuten skulle de drive gårdsbruk ved siden av. Læreren hadde ikke lov å drive storgårder, bare husmannsplasser, som ikke ville kreve så mye tid.

Folk måtte betale skoleskatt fra de var fylt 15 år. Ved bryllup (storkars) ble det sendt rundt en tallerken der gjestene skulle legge penger til skolekassa. Når bøndene holdt bryllup, betalte brudgommen 16 - 20 sh. til skolekassa. I kirken tok de inn noe som de kalte "tavlepenger" for å dekke utgiftene til skoleledriften. Skolekassa fikk også støtte av misjonen.

Svensksamer som slo seg ned langs Lyngenfjorden måtte sende barne sine på skole for å lære norsk. Hvis de nektet, kunne de risikere å bli heimsendt (tilbake til Sverige). Det ble beordret en finnelærer til Lyngen dette året. Fornemme folk som ikke ville ha læreren med alle barna i huset, kunne ordne det slik at naboene tok han. Men de måtte betale en viss avgift ? penger til kost og losji. Hvis bøndene fant ut at læreren ikke var skikket til arbeidet, kunne de få han avsatt. Var han flink og dyktig, kunne han få klokkerstilling i tillegg.

Utdrag fra "Gløtt inn i skoleutviklinga i Troms: Gamle Lyngen 1790 - 1860" av Åshild Kivil Silli.

Gjengitt med tillatelse av forfatterne.

Skole i privathus.

Av Reidun Mellum

I Storfjord kommune fikk dei så tidleg som i 1860 bygd to faste skolehus: Kileng skole og Storeng skole. Elles så heldt omgangsskolen til i leigde lokale i privathus - og det gjorde også den faste skolen - til langt inn i åra omkring siste krig. I gamle dagar gikk ungane frå Elvevoll den ca 3 km lange strekninga langs fjæra utover til Storeng skole - i ganske skredfarlig terreng. Men så vidt ein veit så skjeddde der ingen ulykker på skolevegen.

Omkring 1915 fikk Elvevoll sin eige skole - i stua til bestefar, han Lars Johan Larsen. Møblementet besto i den første tida av langbord og benkar, samt ei enkel veggtafle, og elevane skreiv med griffel på små tavler. Ein vinter eller to heldt skolen til oppe i Letto-gården, men så kom den ned til storstua hans bestefar igjen - og blei verande der til våren 1940.

Etter kvart blei langbenkane skifta ut med 2-seters pultar - det kom kart og plansjar, og småtavlene blei bytta ut med skrivbøker. Men det meste av utstyret fikk lenge plass i ei passellig stor Lofot-kiste - før det blei nødvendig med eit par store skap.

Ø lærarane kom reisande - blei i bygda i 14 dagar eller 3 veker - og reiste vidare til neste krets. Få av dei blei lenge i denne jobben - og få hadde lærarutdanning. Hans Letto, født i 1908, og skolegut fra 1915, kan huske alle dei 7 lærarane han hadde i løpet av skoletida si:

Tillier Hansen frå Vangsvik på Senja, Håkon Andersen, Fridtjof Olsborg og Jenny Lund frå Signalvalen, Emil Larsen og Harald Didriksen frå Karnes i Lyngen, Marinus Eriksen (?) frå Nordnes. Av desse var det bare Tillier Hansen som hadde lærareksamen, dei andre hadde ein vinter på Sohov amtsskole. Utover 1930-åra hadde alle lærareksamen:

Gudrun Slinde frå Sogn, Oteile Isaksen frå Harstad-området, Sigrid Fodnes frå Valdres.

Helga Letto, f. Larsen, - kan fortelle om søkkvåte ungar som hadde gått opptil 5 km i regn og slaps, med klestørk framfor ommen. Utlån av tørre strøpper og lestar var ganske vanlig, likeså tørt sennagras til komagene. I frostperiodane måtte fyringa starte tidlig om morgenen, og det måtte til ganske mye ved i den store etasjeomnen. Pultane var malt - i blått og brun - men golvet var trekvitt, så vaskinga besto i å skure med sand. Det var jobben for døtrene på garden.

Yngste sonen, han Lars, hadde ei spesiell oppgåve alt som lite skolegut. Han var kjent for å ha slik god sangstemme - og kvar gong det vart sangtime - enten det var hos dei store eller dei små - så blei han henta inn for å hjelpe til. Og det var greit - det var bare å ta av seg huva og sette i gang - minnes han enno - for songane kunne han: Mot i brystet, Se Norges blomsterdal, Pål sine høner, Vesle lerka, og mange, mange fleire.

I slutten av 1930 - åra, då styresmaktene frykta "den finske fare" - så gikk dei i gang med å bygge stort internat på Elvevoll. Tyskarane overtok arbeidet i 1940 og gjorde bygget ferdig til eige bruk, men skolen fikk likevel ha e. klasserom der frå hausten 1940. Hausten 1942 forlangte dei så å ha alt sjølve - så den

vinteren var ungene i Elvevoll krets utan skolegang.

Etter krigen blei skolen sett i stand, - men første vinteren var der igjen langbord og langbenkar i skolestua. Et par år seinare begynte skolebarnekjøringa. Skolebygget på Elvevoll har derfor aldri vore brukt som internat, men mange lærarar har bodd der - før dei nye lærarboligane blei bygd omkring 1980.

På Elvevoll skole i de harde trettiåra.

Av Johan Dalheim

I tankene har jeg funnet veien tilbake til en mild og fin høstdag i 1933. Denne høstdagen minnes jeg spesielt godt fordi det var min første skoledag. Jeg kom ut fra fjøset denne morgenen iført min fineste stas. Mor hadde sydd nye kortbukser, og strikket nye strømper, og en ny ullgenser. Nye sko hadde jeg også fått for anledningen, så det var nesten ikke måte på stas. Skolesøkken jeg bar på ryggen, var fin, den og. Søkken var en gjærpose, vevet av jute eller muligens lin. Den hadde får fått av handelsmannen Ingebrikt, som var både hjelpsom og grei. Som skolesøkk var den passe stor. Den bar følgende innhold: Et penal med byant og viskelaer, og en kladdebok. Med rene ord: Bare velstand.

Mor stod ved slagvinduet og fulgte meg med øynene, synlig stolt over sin første skolegutt. Så ropte hun til far, som tømret på nybygget: "No må du se på skolegutten våres". Jeg ble temmelig brydd og satte opp farta, som ble mindre og mindre jo mer jeg nærmet meg skolestua. Bestefar hadde leid stua si bort til skole, så skoleveien var knapt 300 meter lang. Jeg var delt i to personer, en som ikke ville gå på skole, og en som tok meg i nakken og tvang meg avsted.

Omsider våget jeg å pikke på døra. "Kom inn" sa det innenfor. Jeg åpnet døra forsiktig, og oppdaget at hele klassen stirret på meg og lo. Jeg kom fram til at her var det bare å trekke seg tilbake, jo fortære dess bedre.

Men frøken Isaksen, ei lærerinne fra Harstad, var for rask for meg. Hun dro meg inn og ønsket meg velkommen på skolen, og plasserte meg på fremste pult, forresten den eneste som var ledig. Det verste var over for denne gang.

Den første skoledagen.

Skolepulten var nok et par nummer for stor for en 7-åring, men den hadde ei fin hylle der gjærposen med innhold kunne oppbevares. Vi ble så bedt om å reise oss, folde hendene og syng: Jeg folder mine hender små, i takk og bønn til deg. La alle barn i verden få det like godt som jeg.

Deretter fikk vi lov til å sette oss igjen. Det var musestille i klassen mens frøken leste opp ordensregler, plikter, m.v. En ordensmann ble tatt ut. Han skulle tørke av tavla etter hver skoletime, samle inn- og dele ut skolemateriell, og påse at alt var i orden til enhver tid.

Alle hadde plikt til å følge med i undervisningen, og prat elever imellom var strengt forbudt. Vi skulle bare svare når vi ble spurt, eller rekke opp handa om vi ønsket å svare, eller spørre om noe. Under samarbeide to elever imellom, kunne vi snakke lavt, helst så ingen andre hørte noe. Det ble vi etterhvert eksperter på.

Det første frikvarter var et faktum, og hele klassen reiste seg og gikk pent ut. Men på yttersiden ble det fort fart på saker og ting. Jeg var kanhende litt for foretaksom, og rotet meg ganske fort opp i et veritabelt slagsmål. Jeg hadde fått opp brukbar fart på armene da vi plutselig ble tatt i nakken begge to, og løftet fra bakken. Først da oppdaget jeg at den kraftige neven som holdt meg i nakken, tilhørte frøken. Og hun så slett ikke blid ut. Kampnumret var borte som ved et trylleslag. Det bar rett inn i skolestua med oss begge, der vi handfritt passerte dørstokkene med heller dårlig bakkontakt. "Dette skal vi ikke ha noe av" sa hun, "døkker kain få stå i skammekroken og kjølna av".

Og slik stod vi da klassen omsider kom inn. Jeg gløttet såvidt med det ene øyet mot klassen, og møtte skadefroe smil fra alle. Små fniselyder fra klassen ble dempet ned av frøken. Den som var kommet seg ned under golvet nå, tenkte jeg. Det var hardt å måtte stå der fordi jeg følte skam. Og frøken nølte med å sløppe oss fri - kanhende til skrek og advarsel for de andre elevene.

Den første skoledagen hadde fått en dårlig start for oss to. Jeg våget ikke fortelle om episoden til mor, men etter ei tid fikk hun høre om det, allikevel. Og beskjeden var grei. Hun ville ikke finne seg i slike foretak fra min side. Om hun fikk høre om slike ting igjen, så skulle bjørkeriset danse på bare ræva. Dette tok jeg klokkelig til etterretning fordi jeg visste at mor ikke var av dem som gikk fra sine løfter.

Først etter neste frikvarter fikk jeg innblikk i hvordan vi skulle bevege oss inn i klasserommet igjen. Straks frøken stod på trappa og blåste i ei fløyte, samlet vi oss der og stilte opp på ei rekke. Etter ny ordre gikk vi stille og rolig inn og satte oss på hver vår plass. Jeg vil minnes at vi allerede på første skoledag begynte å gjennomgå tall og bokstaver. Skoledagen ble avsluttet med sang. Da stod vi og sang. Det kunne være sanger som: - Fager kveldsol smiler, over heimen ned - Fred hvil'er over land og by. - Når solen faller bak topp og tinde - osv.

På samme måte tok skoledagene til, med sanger som: Alltid freidig når du går, - Blandt alle lande i øst og vest - Vår Gud han er så fast en borg - osv.

Vi så alltid fram til sangtimene. Da fikk vi sitte og syngje sanger som: Å, var jeg en sangfugl som fuglen på kvist, - Mot i brystet, vett i pannen, - Den fyrste song eg høyra fekk, osv.

Skolefag.

Kristendomskunnskap var kanhende skolens viktigste fag, for ellers ville det ikke bli folk av oss, ble det sagt. Vi fikk hjemmелеkser fra vi kunne lese. Den som ble avhørt i hjemmелеkse måtte reise seg og gjengi leksa ordrett. Ved ren tilfældighet oppdaget jeg at det holdt om bare en elev ble hørt i hjemmелеkse før meg. Dette gikk bra inntil jeg en dag ble eksaminert først - og ble stående der uten å kunne et eneste ord. Derved var denne fordelens slutt, for fra da av ble jeg alltid avhørt først. Vi hadde og minst ett salmevers i lekse, og mange av disse salmene kan jeg den dag i dag.

Tall og romertall ble pugget utenat, som den lille og den store multiplikasjonstabellen. Det viste seg at dette var fullt mulig. Vi hadde og hjemmелеkse i praktisk regning, og regnet som oftest flere regnestykker enn det vi var pålagt.

Tegnetimene var de triveligste, vil jeg minnes. Her hadde vi så mange fine fargeretter til rådighet. I geografi måtte vi kunne navn på land, byer, elver m.v. Norgeshistorien omhandlet stort sett bare forhold sør i landet. Nord-Norge var nesten ikke nevnt.

I rettskrivning lærte vi bl.a. en rekke regler som: I-en og Y-en, de gikk på byen. Så møtte de J-en, men de ville ikke se'n. Eller: I og Y er så kry, de vil ikke J foran seg se.

Dagligliv rundt skolen.

Sammenlignet med dagens barneskole, ble vi ikke behandlet som barn, men som voksne individer. Og vi var og, etter min mening, mer modne for vår alder. Vi kjente mer til vårt ansvar enn til våre rettigheter, og vi påtok oss mer ansvar både på skolen og i hjemmet, enn det norske barn gjør i dag.

Under frikvarterene slo vi som regel ball, der jentene også deltok. Vi hadde og ei fotballøkke, men den lå så langt unna at vi ikke rakk dit Fotballkampene vi hadde dervar nok det aller triveligste vi visste om. Vi hadde videre konkurransepregede leker som "Siste par ut", og sangleker som "skjære, skjære havre, hvem skal havren binde" m.v. Det hendte og at jentene satt og strikket på vøter og lignende. Jentene gikk alltid i kjoler eller skjørt som rakk litt nedenfor knærne. Alt av klær var helmeydd eller heimestrikket. Sko var vanlig fottøy. Gummistøvler var det bare en som hadde, og han var sønn til veloppsynsmanen på stedet.

Plutselig en dag fikk vi besøk av helsesøstra. Hun kontrollerte helsestiltand og renslighet. Blandt annet tok hun fram en fintannet luskam som hun brukte på alle elever. Var noen så uheldig at hun fant ei lus i håret, så fikk de en skriftlig melding med seg heim om at renholdet måtte bli bedre. Hun utførte sannsynlig også kontroll - eller ga vaksine mot difteri.

Fra 1939 / 40.

Piketoreningen "Solgløtt", dannet av skolejenter.

Møtene ble holdt hos lærerinna, frk. Isaksen, som bodde på Dalheim.

Bildet er lånt av Ragnhild

Hansen, Stubbeng, som

også er med på bildet.

Skolevegen.

Riksveien, eller Kongsveien, som den også ble kalt, ble opparbeidet gjennom bygda rundt 1924. Vi hadde vei, men ingen skoleskys. Alle måtte gå til skolen. De som bodde lengst unna måtte gå ca 4 km. Det kunne være hardt nok for små uvante ben selv på en fin sommerdag. Vi som hadde kort vei til skolen følte av og til medynk med de andre som kom inn i skolestua, trette og våte når det regnet som verst. Men på vinterstid kunne forholdene være adskillig verre. Den kalde nordavinden hadde farget nese og kinner røde, mens klær og vøtter var så stivfrosne at de stod av seg selv.

Jeg husker en dag vi satt inne i skolestua og ventet - på andre skoletime. Vi kikket ut gjennom vinduene, hva kunne ha hendt? Stor var gleden da vi oppdaget flokken med skolebarn som møysommelig klempet seg fram i dypsrøgen, mens de sterke vindkastene rev og slet i dem. Best som det var ble de borte i snøkovet. Men de kom fram i god behold. I ettertid har jeg vært full av beundring for disse små tapre hardhausene, som uværet ikke maktet å stoppe. Jeg kan ennå se de små for meg, der ute i snøstormen, i snø til langt oppunder armene.

Etter hvert kom brøyting av riksveien i gang, men under uvær føk veien igjen. Først etter at været hadde gitt seg, begynte man å brøyte igjen. Brøytebil-len måtte da ha et mannskap på 30-40 mann som gikk foran med spade og måket ei renne. Så tok brøytebil-len tilfart, og skallet seg et nytt stykke inn i snømassene. Skiene var da sikreste framkomstmiddel. Vi hadde konkurranser både i hoppbakkene og i langrennsporten.

Julefeiring på skolen.

Juleforberedelsene tok til lang tid i forveien. Vi laget dekorasjoner og juletre-pynt selv. Juletrifesten måtte avholdes noen dager før frøken reiste heim på juleferie. Skolepultene ble båret ut, og et stort juletre inn. Det ble plassert midt på golvet og pyntet med det vi hadde laget selv. Etter at lysene var tent, ble det gang rundt juletreet, og den ene etter den andre julesangen tonet ut i rommet. På kjøkkenet ble det smurt på mange brødsriver, og snart kjente vi lukten av deilig kakao. Etter matpausen fikk vi så besøk av selveste julenissen, som ønsket oss en god jul. Nissen hadde alltid gaver med til alle. Etter hvert oppdaget vi hvem nissen var. Det var ei dame som het Regunda Kristiansen. Hun var den perfekte nisse gjennom alle mine barneår, og gledet oss storlig. Hun har fått en stor plass i våre hjerter.

Etter en ny runde rundt juletreet, var festen over. Men du store verden så stor pris vi satte på denne årlige juletilstelningen. Den ville vi aldri vært foruten.

17. mai.

Jeg velger å avslutte min historie med den store dagen for alle barn, 17. mai. Jeg synes Margrethe Munthes sang: 17. mai' er jeg så glad i, morro jeg har fra morgen til kveld - er så dekkende for denne dagen når det gjelder barn. Glansen ved 17. mai-feiringen syntes å være større før enn den er i dag.

Vi møtte opp i vår fineste stas, og alle barn bar på et norsk flagg. Etter en liten tale for dagen, gikk vi alle i barnetog bortover til Abreham. Vi ropte hurra og viftet med flaggene, og sang fedrelandssanger. Kristian Letto pleide komme ut i døringen med ei hagle i handa. Han vinket til oss og fyrte av et skudd i lufta til ære for dagen og barnetoget. Vi svarte med vårt hurra-rop.

Etter barnetoget var det bespisning, forskjellige leker og konkurranser. Noe av det går igjen den dag i dag.

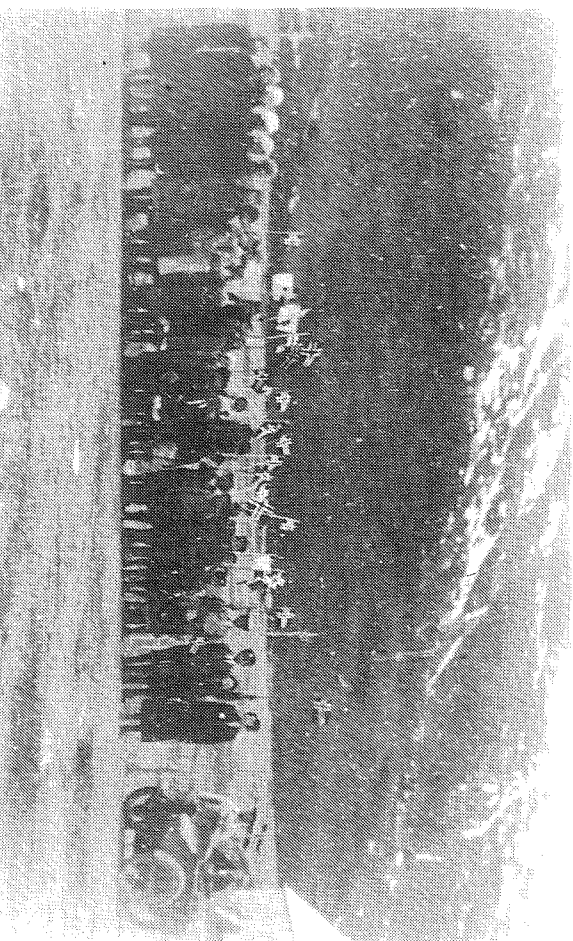
I årene 1937-39 samlet alle skoleklassene seg for å feire dagen ved det gamle kapellet på Hatteng. Turen att og fram foregikk med lastebil som hadde ei grind på lastepanet. Lærer Flugum var fast taler for dagen. Jeg husker han sa at vi aldri måtte vanære flagget ved å trampe eller spytte på det. Flagget måtte vi akte og ære i alle våre dager. Flagget representerte en dyrekjøpt frihet vi aldri måtte forakte.

Barnetogene på Hatteng var store og flotte, syntes vi alle. Dagen ble også her feiret på tradisjonelt vis, og vi fikk stifte mange nye bekjentskaper.

1939 var siste året vi fikk feire 17. mai på Hatteng. Året etter var Norge okkupert av tyske soldater. Det ble forbudt å feire 17. mai, og det føttes både hardt og brutalt.

Dagen fikk vi ikke lenger feire, men vi fortsatte å vokse.

Slutt.

Bilde fra 17. mai 1935 på Stubbeng. Mororsykkelen tilhører Ole Kristiansen, Hatteng. Fjøset tilhørte Elea og Ingebrigt Hansen.

HØSTILBUDI!

Howdan unngå glatt og iset trapp?
Kjøp strekkmetaltrapp fra

ØRSTA STÅLINDUSTRI A/S.

Ellers leveres: Flagstenger, stiger, tørkestativ, porter, etc.

SPAR PENGER - Kjøp maling og beis direkte fra
GRIP MALINGFABRIKK.

EKSTRA LØNNSOMT Å BESTILLE NÅ FOR LEVERING TIL VÅRENI!

Repr.: **Hans B. Jensen**

Steindalen
9046 OTEREN
TLF. (089) 14266

TLF. 089 - 14888 - 14887
V/INGUNN, PAUL OG ELISABETH BRAHAM

GRATULERER

ELVEVOLL SKOLE MED

50 ÅRS DAGEN I

VELKOMMEN TIL EN HYGGELIG HANDELSTUND, KL. 08.15 - 18.00 HVER DAG -
- 15.00 PÅ LØRDAGER.

KIOSK HVR DAG TIL KL 1.00 - 22.00 LØRDAG

MESSCOTEX

- tekstil engros

Agentur: **Torill Hansen, Stubbeng, 9046 Oteren.**
Telefon (089) 14233

DU SOM ER INTERESSERT I PENE KLÆR - TA KONTAKT!

Fritidsklær - ingen kunstfiber - ekte kvalitet - moteriktige farver - meget konkurransedyktige priser. Gode kvalitetsklær for damer og herrer.

Storffjord

HØYRE

Vi gratulerer
Elvevoll skole
med sine første
50 år!

Hilsen
Storffjord Høyre

JENS OTTOSEN

BYGGMESTER
postboks 6
9048 SKIBOTN

GODKJENT TAKSTMANN
OPPNEVNT AV KREDITTILSYNET.

FOR BYGNINGSSKADER / NATURSKADER
BOLIG- OG FORRETNINGSEIENDOMMER
TILSTANDSRAPPORT BYGNING

TAKSTOMRÅDE:
STORFJORD - LYNGEN - BALSFJORD OG
KÅFJORD.

TLF. 089 - 15243 Mobil 090 - 17715
Personnummer 096 - 02902

AUT. ENTREPR. A, B, C1, DO,
MEDLEM AV NTF.

KONTAKT OSS
for fagmessig maler- og gulvbeleggsarbeide

**MALING &
BELEGG**

ARNE FOSSHEIM
Raseby - 9046 OTEREN — Tlf. (089) 14 151

- maling
- gulvbelegg
- tapeter
- tepper
- malingsartikler

Norstrand Bilservice

Telefon (089) 28 159 — Nordkjosbotn

Vi utfører:

FORSTILLINGSREPARASJONER,
BILELEKTRISK — BREMSER m.m.

MELLOMAKSLER

IMPORT - SALG - SERVICE

Kontakt oss for priser på reparasjon av mellomakslar.

NBI Også forseglede aksler. Forkoringer - forlengelser.

Personbiler - Nytekkjoretøy - Båter etc.

NORDKJOSBOTN TEKNISK SENTER

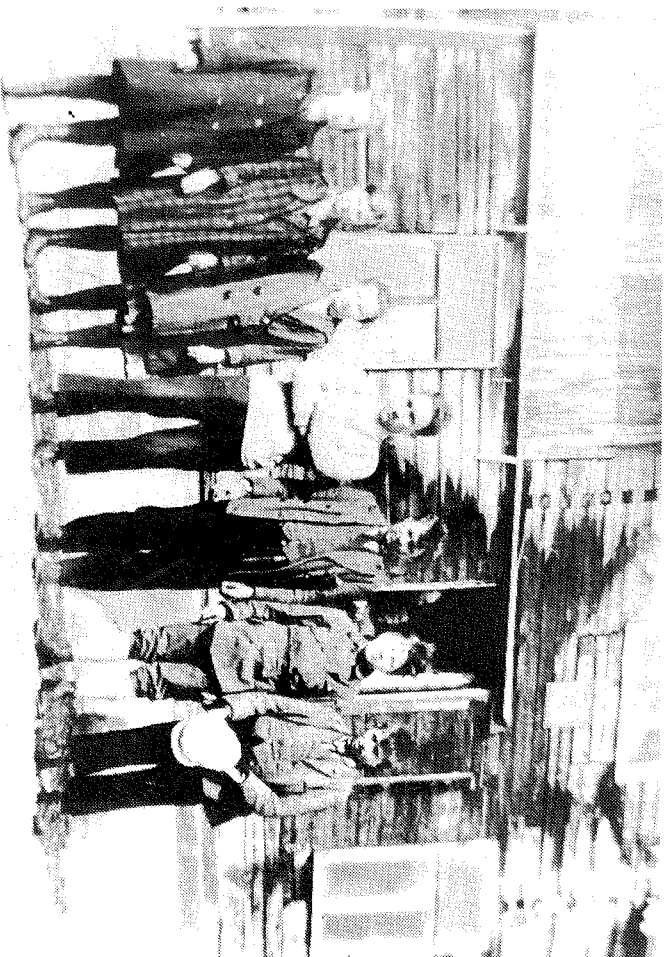
Tlf.: 089 - 28 152 Fax: 089 - 28 490

Bruvold Skole 1930 - 1937.

Fortalt av Jenny Steinvik, 12.04.83.

"Jeg begynte på skolen i 1930. Det var en stor klasse på ca 15-20 elever tilsammen, fra 1. til 7. klasse. Læreren skolte både på Bruvold og på Storeng. Klasserommet var ca 30 m². Det var ingen skolekysss og om sommeren gikk vi til fots og om vinteren gikk vi på ski. Jeg kan aldri huske at vi var borte fra skolen p.g.a. uvær. Vi skrev med penn og blekk, som ofte var frossent om morgenen."

Slutt.

Lærer og elever foran skolen på Bruvold. Postmerket over døra viser at huset også var posthus. Fra venstre: Laura Solnes, Klara Steinvik, Sigrid Nilsen(Solnes) Evald Storrvand, lærer, Håkon Larsen, Hilbert Bruvold og Malvin Haug. Bildet er tatt på eksamensdagen.

Skoleminner

Av Roald Larsen

Høsten 1942 møtte jeg opp på den gamle Storeng skole. Skolen stod et stykke oppfor sjøen, litt nordøst for der Hans Steinlund har hus i dag. Katta hadde jeg med. Katter trenger vel også å lære noe.

Lærer Hauken tok imot oss og ønsket velkommen, mens veteranene hjalp oss til rette. Veteranene, det var de som hadde begynt året før. Det var to klasser dengang, storskolen og småskolen.

Dagene begynte med at Elen Pedersen (Big-Elen) var der og fyrte opp i ovnen, lenge før vi arriverte. Yndet sport i friminuttene var å stå ved siden av utedoet å prøve hvem som klarte å kaste stein helt ut på sjøen.

To skoleår gikk på tradisjonelt vis. Matematikk var ikke oppfunnet den gang. Vi hadde regning. Fremmede språk eksisterte ikke, når vi unnatar Haukens sognemål. Heller ikke O-fag. Vi hadde naturfag, historie og geografi. Hver dag begynte med salme og bønn. Vi hadde en time kristendom hver dag, og avsluttet med en salme fra kristenlæreboka.

Det var krig, og høsten 1944 hørte vi rykter om at tyskerne kanskje ville beslaglegge skolen. Vi håpet at det var sant, og en mandag i november var skolen tatt. Vi barna jublet.

Så kom evakueringen, og vi reiste bort. Fra januar gikk jeg på skole på Sør-Senja. Men Storeng skolehus ble aldri mer brukt til skole. Den var blitt ramponert og ble overdradd til Nils Olsen til fjøs. Fjøset som engang var skole eies idag av Eidar Olsen.

Høsten 1945 fikk vi ingen skole, men utpå vinteren kom vi i gang i Kalle sin stue i Steindalen. Lærer var Selmer Bruvold. Han hadde vært evakuert til Sørfjord og hadde funnet ei jente der, Alma. Vi barna hadde mye moro ved å erte Selmer med Alma. Jeg tror han likte det. Senere ble de gift.

Neste høst var skolen flytta fra Kalles stue til Kalles kjøkken. Også da kom skolen sent i gang. Vi satt ved store bord med langbenker. Det kunne være 4 - 8 barn ved hvert bord. Lærer var Helga Pedersen fra Skibothn.

Så kom høsten 1947, og vi skulle flyttes til skolen i Elvevoll. Det skulle skaffes skolebil, men det gikk lang tid før dette ble bragt i orden. I mellomtiden tilbød kommunen 1 krone pr dag hvis vi selv ville sykle til skolen. Etter et par måneder hadde jeg mer penger enn jeg noen gang hadde hatt. Slikert 50 kroner.

Så fikk vi skolebil. Det var en lastebil med påbygd hus på lasteplanet og langbenker inni, og ei lita vindusglugge på hver side. Sjåfør var Hilbert Bruvold. Han døde andre juledag 1950 av tub. Da han ble syk overtok hans bror Odin skolebarnkjøringa.

Samtidig med at vi ble flyttet til Elvevoll ble skolen delt i 4 klasser. Jeg ble da å gå i 4.klasse. Den vinteren hadde vi en lærer fra Sogn, Olav Hoprekstad, som sammen med sin 18 år gamle datter, Elfrid, skolte oss. Hun hadde 1. og 2. klasse, og han 3. og 4. klasse.

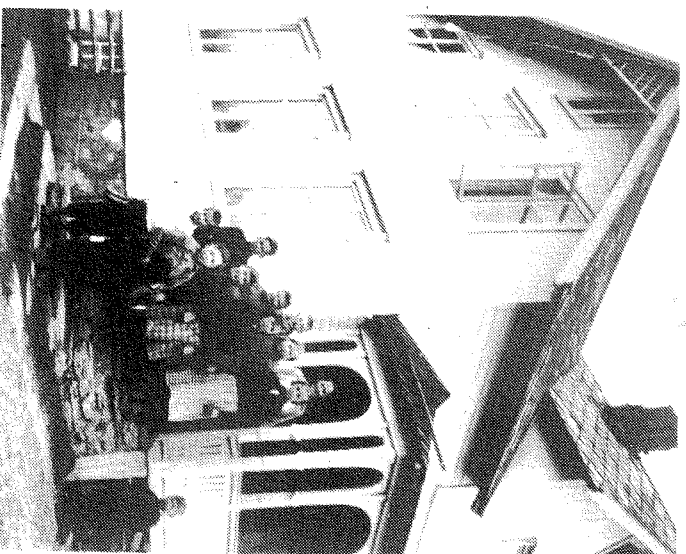
Hoprekstad innførte endel nye pedagogiske prinsipper, og kom derfor litt på kant med en del av bygdefolket. Men etterpå har jeg forstått at han var en meget god lærer. Olav Hoprekstad var forfatter. Han utga bl.a. skuespill med emner fra vestlandsk bondesamfunn. Han var formann i Noregs Mållag over en lang periode. I 1965 døde han, 90 år gammel.

Fra høsten 1948 gikk jeg på mitt 7. og siste skoleår, igjen med Knut Hauken som lærer.

På skolen i Elvevoll var det før 1945 en boksamling, og Hauken brukte å ta bøker med til skolen på Storeng slik at vi kunne låne de. Bl.a. leste jeg hele Snorres kongesagaer da jeg var 9 år, og noe senere leste jeg den om igjen. Høsten 1944 ble boksamlinga gjemt i en gammel ved veien opp til Skogspeiderdalen. Men da vi kom tilbake etter evakueringa, hadde tyskerne funnet bøkene, og alt lå slengt omkring i terrenget. Så var det å begynne å bygge opp en ny skoleboksamling.

Den gamle skolen på Storeng var bygd omkring 1860 og var over 80 år gammel da jeg gikk der. Likevel er det derfra jeg har mine kjæreste skoleminner.

Tromsø, 26. september 1990.

Klassebilde fra 1936 eller -37. Fremre rekke: Johan Dalheim, Arne Hansen, Else Heiskel, Nelle Fagerhaug, Anna Heiskel.

Bakre rekke: Nils Oldereng, Ingvald Heiskel, Åge Larsen, Arne Dreyer, Otilie Isaksen, lærer elærer.

Øyeblikksbilder fra de første skoleår.

Av Hans Nic. Nilsen

Jeg var bare 2-3 år dengang nyskolen ble tatt i bruk og har selvsagt ingen klare minner fra et så tidlig stadium av mitt liv.

Min første skoledag var på høsten 1944 - det var på slutten av krigstida, man snakket om evakuering - folk hadde det hektisk og alt var veldig intenst. Det er noe av minnene langt inne i nesten avglemte kroker som engang var barne-sinn.

Likevel er det ikke krigen og alt det den hadde med seg, som jeg husker best i forbindelse med mine første skoleår og skolen,- nei, det er en liten komisk hendelse, kanskje var det på min første skoledag. Vi hadde doble pulter, så vi ble sittende to og to sammen i skolestua. Den som satt ved siden av meg var en større gutt som het Hjalmar. Frøken Fodnes - lærerinna vår, sto ved pultraden ved siden av oss og skulle hjelpe en annen elev. Dette ble for fristende for meg, jeg ville tøffe meg, så jeg satte den nypissede blyanten min helt bort til baken hennes der hun sto bøydd over pulten til den andre. Uheldigvis reiste hun seg opp med det samme, med den følge at jeg kom til å stikke bort i henne med blyanten. Det som fulgte siden var ikke noe behagelig, men jeg tror at jeg lærte noe den gangen.

Tyskere på skolen.

Deler av skolen var tatt i bruk av tyske soldater, og for oss var det spennende å være i nærheten av dem - det vanket drops og andre ting, og så var det så mye å se og oppleve.

Vi hadde gitt oss god tid før vi bega oss på hjemvei fra skolen - det var jo ingen skolebuss så vi måtte bruke beina - og da kunne det drøye litt om det ga seg en anledning.

Årsaken denne gang var at vi skulle se på tyskerne som rigget seg til i gym.salen. Lærer Hauken skote da på Storeng. Han var ikke akkurat "tysker-vennlig". Den dagen kom han sykklende til skolen eller "Internatet" som den ble kalt, jeg husker ennå hvordan vi ble skyset "heimatt", som han sa, da han oppdaget oss sammen med tyskerne. Hauken var også ivrig etter å høre på "London", så han oppsøkte ofte dem som hadde radio, og selvom det måtte skje i dypeste hemmelighet så fikk de det til på et utrolig vis.

Skoleveien.

Som sagt hadde vi ikke skoleskys de første årene vi gikk på Elvevoll skole, og mange strabaser måtte vi utklemppe - særlig vi som var så små. Men foreldrene våre var flinke til å følge oss, og om ettermiddagen når skolen var slutt kom de i møte med oss når været var dårlig og når de kom seg fra de små som var hjemme.

En hendelse husker jeg spesielt godt: Det var blitt værromslag i løpet av dagen - snøen hadde lavet ned, og så begynte det å striregne. Plogbilien hadde ikke kommet seg fram, og vi var på skolen. Dengang ble det ordnet skysst til oss,

husker jeg. Det var en stor overbygget bil, nærmest en buss med kraftig plog foran. Bilen var en tysk "Krigsbil", men jeg husker at det var Ola Kristiansen jr. som kjørte den - og hans far, oppsynsmann Kristiansen satt ved siden av. For oss var det en kjempeopplevelse å få være med den svære bilen og så se hvordan den skuffet den tunge sørpa med sne og vann tilside og laget åpen velbane igjen.

Det er et under, når en tenker tilbake, hvordan vi klarte den harde skoleveien en f.eks. en kald vinterdag med "landvind" der snøføyka pisket oss i ansiktet så vi nesten ikke fikk puste, - men vi hadde ikke alternativ - og dessuten hadde de som gikk før oss ikke engang vei å gå på - så vi skulle ikke klage.

Skoleveien gikk jo over "Råa" - og det er underlig hvordan det av og til kommer fram i minnet, stein og tuer, svinger på stien, gjerdet vi måtte over eller grinder som måtte lukkes, alt dette og mere til passerer liksom revy, - for ikke å snakke om alle de menneskene vi møtte på skoleveien, alle var det noe spesielt

ved, og ved sin måte å være på og omgås oss barne på, - lærte de oss noe alle sammen. Så barnesinnet er mottakelig på alle vis, - det er det viktig for oss å være klar over, vi som skal være eksempler for barna idag. Slutt.

TILBYGGING

9046 OTEREN

Vi står til tjeneste når det gjelder bl.a.:

**blader - programmer - diplomer - brevark - konvolutter
faktura og andre blanketter - visittkort - begravelsessanger
trånsparenter i farger - stempeler m.m.**

Ring Tlf. 089 - 14277

Elev på Elvevoll skole 1940 - 46.

Av Reidun Mellem

Også Elvevoll skole fikk kjenne krigen "på kroppen". Det første var at den tyske okkupasjonsmakta sette inn pengar og arbeidskraft og fikk gjort ferdig internatbygget som var påbegynt omlag 1938. Tyskarane hadde god bruk for ein slik "stasjon" for troppane sine. Der var det ganske mange rom, og der var det også plass til bilar og andre krigskjøretøy.

Skolen fikk likevel beholde eit klasserom og eit lite materiallager, så hausten 1940 starta vi opp med skole i den tyske forelegninga. Vi brukte inngangen i nordenden av bygget. Men all vår aktivitet i friminutta foregikk jo ute på plassen mellom tyske soldatar og krigskjøretøy av alle slag. Likevel hendte det ingen ulykker med skytevåpen og denslags, heldigvis.

Eg begynte i 3. Klasse den hausten - og vi gikk truleg i lag med småskolen enno det året. Vi blei etter kvart så vel vant til soldatar og krigsutstyr at vi lite brydde oss om å glane på det dei dreiv med, men eg husker godt den framande lukta som følgde med dei - parfymerte sigarettar, kanskje hårkrem og etterbarberingsvahn - blanda med lukta av ullstoff og nypussa skotøy. Og når ein soldat-tropp reiste sin veg - dei låg aldri lenge der - så styrta vi ungane gjennom alle romma i bygget for å sjå om det hadde lagt igjen no som vi kunne bruke. Det hadde dei sjelden.

Skoleåret 42/43 var skolen stengt. Yngstebroren min, Åsmund, skulla ha begynt i 1. Klasse det året. No fikk vi alle fri - og det var vi ikkje glade for. Med det mista vi muligheten til å vere ilag med skolekameratane våre - og skolen var jo også vår einaste form for underhaldning. For lesehestiane hadde f.eks. kassane med utlånsbøker vore ei riktig "skattekiste".

Hausten 1944 blei skolen stengt for alvor. Tyskarane tok heile huset. Lærarfamilien Hauken måtte flytte ut - og dei fikk no bo i stua hos Arthur og Alette Heiskel. Lærarinna - ho Sigrid Fodnes frå Valdres - bodde framleis hos oss heime på Dalheim så vidt eg husker.

Den hausten foegikk den tyske tilbaketrekkinga frå Russland og Finland for fullt, og tyskarane gikk då rundt på Elvevoll og varskudde frå om kor mange rom dei skulle ha i kvart hus. Familien Petter Heiskel måtte flytte ut frå sitt eige hus, og fikk då bo hos bestefar, han Lars Larsen og kona Hendrikke.

Så kom evakueringsordren - og då var det ganske dyster stemning i bygda. Vi visste jo om evakueringa nordafor - men folk hadde vel i det lengste håpa på at det ikkje skulle omfatte oss. No krydde det av tyske soldatar over alt - dt var ein del bruk av alkohol blandt dei - kanonar og andre skytevåpen stod spreidd utover heile bygda - og rett som det var så dundra skotta opp mot fjellsidene.

Svære hestekolonnar fylte riksvegen - ispedd med fangertransportar - og det var urro, roping og ståk både natt og dag.

I november blei bygda forlatt av sine egne - tvangsevakueringa var ein realitet. Folk hadde nok utpå seinhausten vore i full gang med å lage seg bunkers noen kilometer lenger opp i dalen, men etter kvart så innsåg dei nok at det ville bli umulig å ta imot vinteren der. No blei befolkninga spreidd - til dei nær-

maste fjordane som Balsfjord, Malangen, Ullsfjord - men også over til Sverige gjennom Signaldalen. Familien vår tok den vegen - ilag med mange andre storforjingar.

Så kom då våren 1945 med fred - og folk kom tilbake til ei nokså rasert bygd. Sjøppel og skrot over alt - husa var tømt for alt innbo - og fjøskassane var blitt brukt til brensel av "herrefolket". Fjøstaka hadde enten ramla ned - eller dei hang på skeiva over det som eingong hadde vore tømmerdelen av bygget.

Klasserommet på internatet var blitt soldatrom med køyer oppover vegane. Litt av utstyr og bøker hadde læreren berga opp i bunkersen, men det meste mangla då skolen skulle starte opp hausten 1945. Frå tyskerbrakkene i kommunen fikk dei tak i svære langbord og langbenkar - så det blei utstyret vi fikk til rådighet. Tavle kom visst opp etter kvart - men bøker var mangelvare. Eg meiner å huske at vi måtte sende leseboka mellom oss på "storskolebordet", slik at alle skulle få lese. Og vi hadde mye å ta igjen - alle som var fødd før 1936 hadde mista eit års skolegang. Men alle var vi glade for å vere heime igjen - og vi tok ivrig fatt på "Kunnskapsvegen". Læraren var no som før Knut Hauken, eg trur han var einaste læraren dette første fredsåret.

Skolegang og undervisning fortsatte som før, men ei forandring såg vi: ungane hadde lært ein del nye leikar der dei hadde vore evakueringsvinteren, og det dreiv vi og lærte kvarandre på skolen, så der fikk vi iallefall utvida "reper-toar".

Likevel var det ingenting som kunne konkurrere ut favorittleiken vår: Å slå ball - med den fantastiske "regelen" at det partiet som var "inne" når siste friminuttet slutta - det partiet hadde vunne den dagen. Men det kom jo alltid nye dagar - med nye vinnarsjanser!

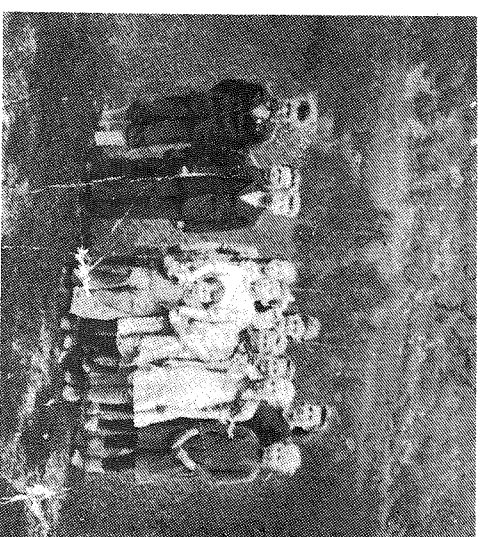
Tidlig i juni 1946 gikk eg ut av skolen. Avgangselvane måtte slutte noen dagar før dei andre - for å begynne på ein 3-vekers periode med konfirmantundervisning på Lyrngseidet. Det var mi første reise heimefra på eiga hand, - fleire skulle det bli!

Skolebarn i 1942.

Forrest i midten:

Reidun Mellem holder

Bergfrid Hauken foran seg.

Elvevoll skole og den siste krigshøsten 1944

Noen betraktninger v/ Åsmund Dalheim (den gang 9 år).

De snøbare høstmånedene 1944 skulle bli de mest dramatiske månedene for oss smågutter under 10 år. Det var så som så med regelmessig skolegang, så vi hadde flust av tid til å være ute både tidlig og sent. Og hva fikk vi vel ikke oppleve! Vi satt ikke foran en TV-skjerm med et eller annet dataspill, nei, vi opplevde dramatikken midt i vår egen bygd der vi vandret scenelangs mellom fremmede aktører, noen kledd i grønne uniformer og noen i filller. Vi stod storøyde og så på dramaet uten å skjønne de store sammenhenger og uten evner til å fatte de dyppt menneskelige tragedier som utspant seg foran øynene våre. "Skuespillet" syntes å være uten åpning og avslutning, og det vi ikke maktet å ta med oss, foregikk uavbrutt om nettene da vi jo måtte ha oss litt søvn for å make neste dags "forestilling".

Jeg minnes spesielt at disse mørke høstkveldene var fullt av en konstant larm fra tusenvis av militære kjøretøyer langs veien og fra sistne kommandorop fra tyske offiserer som dirigerte de utsultede og utslitte krigsfangene, særlig russefanger, som vi sa, der de trasket sørover langs veikanten for ikke å bli kjørt ned av de nevnte kjøretøyer. Rifleskudd og maskingeværild var vi blitt så vant med at vi ikke reagerte på det. Det var bare når det tyske artilleriet skulle skyte inn sine store kanoner at vi stilte oss opp i nærheten for å høre drønnene og se sporlysene finne vei omm mot fjellet. Militærtrafikken langs veien var så tett, at en kveld far min og jeg hadde vært på Sandøra i et ærend, var det ikke plass til oss på veien da vi skulle hjem. Vi måtte spasere langs grøfta helt hjem.

På Internatet, som vi kalte skolen, var det nærmest ville tilstander utpå høsten. I ei dagbok jeg har, finnes følgende notater om de siste skoledagene:

Torsdag 2. november 1944:

I dag hadde vi vår siste skoledag for i år, tror jeg. Tyskerne har tatt hele Internatet, bare noen få rom i andre etasje brukes av læreren og lærerinna. Vi vet ikke nårtid skolen begynner igjen, men jeg håper den begynner snart.

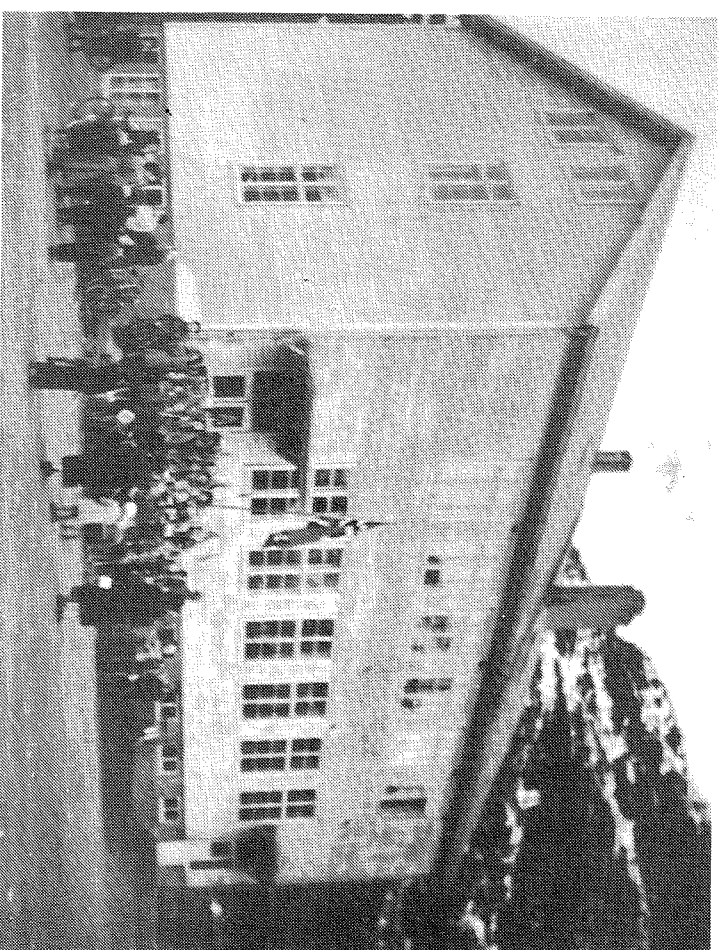
Lørdag 4. november 1944:

Vi har fortsatt skolefri, og i dag måtte læreren og lærerinna pakke fillene og flytte til Arthur. Internatet er nå tomt for sivile, men det kryr av tyskere der borte.

"Læreren og lærerinna" var Knut Hauken og Sigrid Fodnes, det jeg kan huske. Om jeg var lei meg for at skolen ble stengt, som det står i dagboka, vil jeg nok i ettertid betvile. Til det var de spennende dagene for mange. Bl.a. husker jeg at vi smågutter var innom Internatet flere ganger om dagen, for der kunne vi se på og lytte til krigsfangene som satt eller lå tett i tett nede i gymnastikksalen, studere den ville eksersisen på skoleplassen,

der soldatene brukte skarpladde våpen med bajonett på, eller vi var nede ved hestestallene (nedenfor Tove og Frank sitt hus) og så på de flotte ridehestene og arbeidsgampene som var der. Disse hestene var usedvanlig velstelte og velfødde. I den samme minneboka står det at "tyskertan" jobbet med å sette opp store hestestaller på nevnte sted, tirsdag 7. nov. Jeg minnes spesielt en situasjon godt fra disse høstdagene. Vi barra og noen kvinner stod i Svingen og delte ut matpakker til fanger som passerte. Ingen av dem sa et ord, men det blikket de sendte oss da de passerte og tok imot de små matrasjonene vi posjonerte ut, skal jeg aldri glemme. Svingen har i ettertid fått en spesiell plass i mitt hjerte.

Slutt.

Elvevoll skole, antakelig fra beg. av 50-tallet. Det ser ut som om monteringen av strøm er påbegynt, men ikke tilkoblet ennå.

Det var den gang.

På vårparten 1964 sitter en 22 åring bøydd over sine ped bøker på Elverum Lærerskole, og gjør sine siste forberedelser til eksamen. Imidlertid er NORSK LYSNINGSBLAD vel så interessant litteratur. Jobb, hva nå? Der! Plutselig fanges oppmerksomheten av overskriften:

I STORFJORD, TROMS. Lærerpst i folke- og framhaldskolen med f.t. 624 årstimer ved Elvevoll 5-delte skole, derav 264 årstimer sløydd og 600 årstimer ved Storfjord framhaldskole, derav 518 årstimer sløydd.
Det er ønskelig med spesialutdanning i sløydd. Læreren kan følge skolebuss mellom kretsene.

Storfjord skolekontor
Skibotn 6/3 - 1964.

I begynnelsen av august er jeg på veg nordover, først med hurtigruta fra Bergen til Tromsø, videre med buss via Breivikeidet til Lyngseidet. Spenningen stiger, Lyngseidet er jo et rimelig stort sted. Jeg snakker med sjåføren hvor jeg skal, og han lover å gjøre sitt for å få meg av på riktig sted. Jeg hadde null peiling på Storfjord. Det eneste jeg hadde klart for meg var at Knut Hauken hadde ordnet med husvære for meg hos Lars Nielsen på Stubbeng. Og selvfølgelig jobben.

"Der ligger Elvevoll skole", sjåføren peker. En svær bygning ruver i terrenget, et ganske koselig sted registrerer jeg i forbifarten. Men hvor skal jeg, færre hus, mindre skog, mer ensomt. Der! Stubbeng! Stopp Osen! Og der bor Lars Nielsen.
- Det var 26 år siden det!

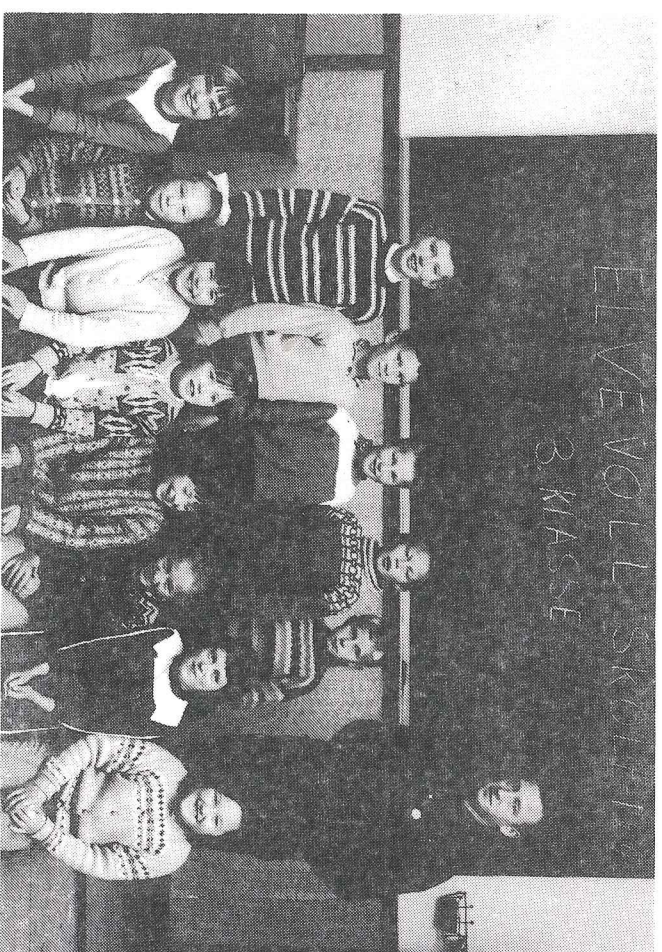
Etterhvert ble jeg nok glad for at jeg ikke hadde orientert meg noe særlig om avstander, men jeg hadde med meg en gammel sykkel. Bo på Stubbeng, skole en dag på Elvevoll, så til Hatteng neste dag og med skoleadministrasjonen på Skibotn!

På Elvevoll var vi fire lærere; Hauken, Inger Olsen, Inger Johanne Hildershavn og meg. Jeg fikk ansvaret for 3.klasse som jeg tror begynte 4.året på skolen da, og så sløydd som jeg var spesielt interessert i.

Jeg husker ikke så mye fra klassene, men det var kjempeartig å finne fram det gamle klassebildet, og jeg husker nok Charles som klassens muntreste og største spilloppmaker. Videre er det kanskje noen som husker da Hauken og undertegnede skulle ha "turnoppvisning" i gym.salen. Det gikk bra like til Hauken skulle slå hjul flere ganger fortløpende. Ettersom hjulet trillet, bommet han etterhvert på retrningen og landet,- falt mellom og på publikum. Det ble et solid punktum.

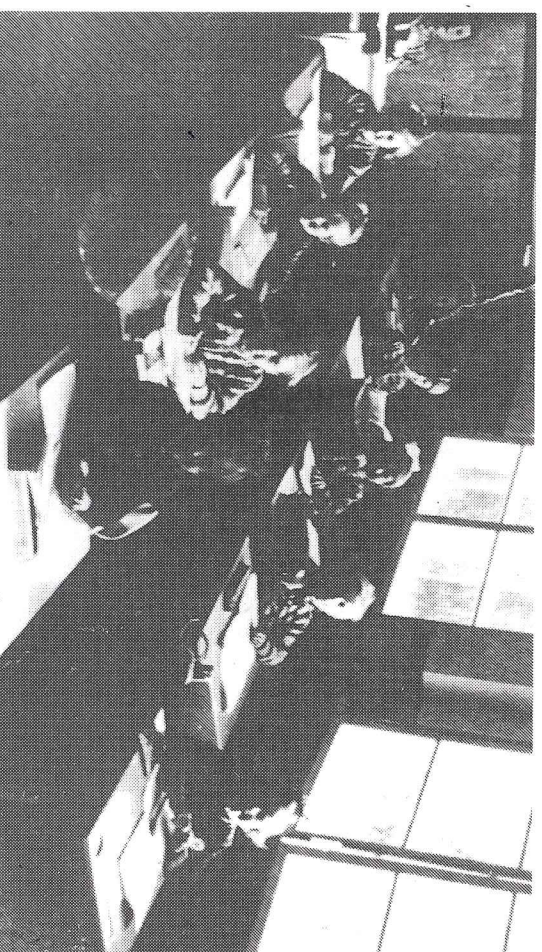
Lykke til med jubileet!

Hilsen Ivar Molla.

Klassebilde fra 1964, 3. Klasse.

1.rekke fra venstre: Anne Lyshaug, Bjørg Hansen, Inger Heiskel, Aud Johansen, Torunn Klingenberg, Grete Letto, Ellen Olsen og Reidun Lilleng.
2.rekke fra venstre: Hans-Steinar Hansen, Hallvar Mikkelsen, Ove Fagerhaug, Knut Bjørklund, Charles Nyheim og lærer Ivar Molla.

Bilde fra en skoletime i småskolen midt i 50-tallet.
Anne Eriksen, nærmest foran.

Friminutt-aktiviteter, - i min tid.

Fortalt av Sigurd Larsen.

Jeg gikk på skolen fra 1945 til 1952. Først to år på skolen i Steindalen - siden på Elvevoll. Skolen i Steindalen var bare et privathus som ble leid ut til skole. I Steindalen lekte guttene og jentene i lag i friminuttene. Vi sprang gjerdet rundt skolen, men brukte og mye å gå på nausttakene i fjæra, helt til det kom en og jaggde oss vekk. Om vinteren akte vi på ski nedover en lang bakke.

Da vi kom til Elvevoll, begynte guttene å spille fotball og slåball. Jentene brukte mye å spille ball mot veggen. Vi guttene brukte å be Hauken om å lage seilfløyte. Ellers brukte vi å klarte i træerne rundt skolen.

Slutt.

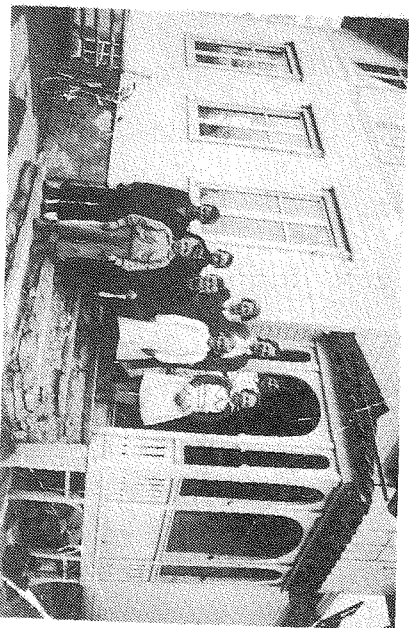
Etterkrigspakkene.

Av Sigurd Larsen.

Like etter krigen fikk skolen tilsendt pakker med forskjellige ting i, fra land som f.eks. Sverige. Når disse pakkene kom, ble elevene samlet og pakkene åpnet og tingene delt ut. Innholdet i pakkene kunne være syltetøy, klær, gryn, ski, osv.

På Brenna brukte de også å få tak i gasbind som de fikk fra sykehus, til gar-diner. Dette skjedde fra ca 1945 til 1947.

Slutt.

Skoleklasse fra 1939 på Elvevoll. Bakre rekke fra venstre: Sverre Heiskel, Lars Johansen, Ragna Hansen, Marie Hansen, frk. Isaksen, lærer. Foreste rekke: Peder Nilsen, Kristian Letto, jr., Ragnhild Hansen og Asbjørg Dalheim.

Storeng skole 1923 - 1930.

Fortalt av Oskar Steinvik den 12.04.83.

"Jeg begynte i september 1923 og sluttet på skolen i 1930. Skolen på Storeng var vel ca 60 - 70 m2 stor og bygd av tømmer. Den var umalt og hadde torvtak. Den hadde bare et klasserom og et lite bislag. I bislaget var faveveden stablet opp. Et lite stykke unna stod et utedo.

Fra klasserommet gikk en trapp opp til loftet. Der bodde læreren. Han hadde hadde en liten gang og ett rom som han brukte til både kjøkken og soverom.

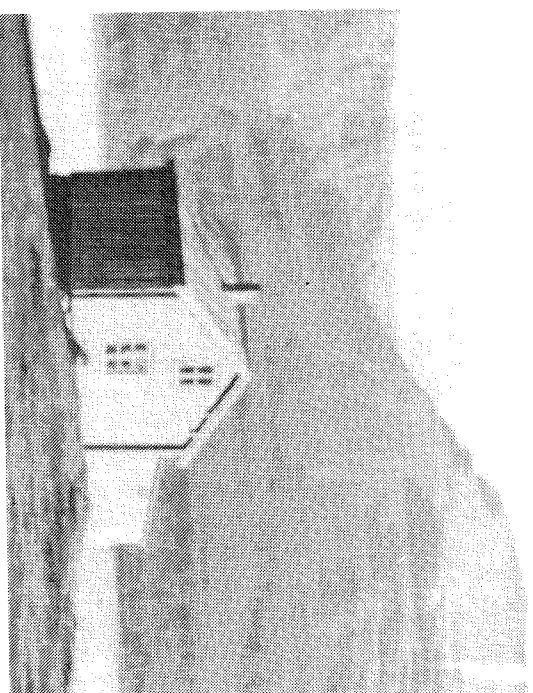
I klasserommet stod det en vedovn. Når det ble fyrte opp i den, røk det slik av den at alle elevene måtte ut når det var som verst, og læreren stod i døråpningen og viftet med et søppelbrett for å få luft.

Vi elever satt sammen to og to ved pultene. Vi hadde blekk og blekkeshus, penn og blyant. Vi skrev skjønnskrift. Bøkene bar vi i en pose. Vi måtte ofte fram og gjøre oppgaver på tavla. Fagene vi hadde var kristendom, bibelhistorie, lesing, skrivning, regning og sang. Lese Fadervår og synge salmer gjorde vi hver morgen.

Vi hadde mye utenatleksur. Ca en side hver dag + De ti bud og salmevers. Hadde vi ikke gjort lekser, måtte vi enten site i skammekroken eller bli igjen etter skoletid. Noen av lærerne var strenge, noen snille. Vi brukte å terge lærerne. Vi lurte dem ofte, ved å låne fasten, når de var ute.

Storeng skole opphørte etter at krigen brøt ut. Da begynte man å skole hos Emma Jonassen i Steindalen. Der ble det skolt fram til 1947, da elevene ble overført til Elvevoll".

Slutt.

Storeng skole

Rasteby skole 1918 - 1924

Av Kåre Eriksen, etter intervju m/ Leonhard Larsen, 12.04.83

Leonhard gikk på skolen i 6 år. Han begynte i 1918 da han var 7 år, og han kunne alt da både lese og skrive. Han husker at han det første året fikk skriveopplæring etter den gamle skriftnormalen, som bl.a. lærte at kvinde og mand skrives med d. Dette ble så endret i 1919, til dagens kvinne og mann.

På skolen hadde en første året bare tavle, griffel og harelabb, som en gjerne arva fra eldre elever.

Harelabben ble brukt til å stryke av tavla med. I 2.klasse fikk de bøker og blyant - da ble tavla og griffel lagt bort.

De brukte leide skolelokaler på Rasteby. Bygningene var veldig kalde og oppfrysing var nødvendig hver morgen. Ofte var det så kaldt at blekket frøs. Det tinte gjerne like før skoledagen nærmest var slutt. I taket, midt i klasserommet, hang en parafinlampe, så alle kunne se noe.

Skoleåret besto i 12 uker skole, hvor en hadde 4 uker skole og 4 uker fri. Dette fordi lærerne reiste rundt og underviste i flere kretser. Leonhard hadde 7 lærere i de 6 åra. Kun en var lærerutdannet - ellers mest "erstatingslærere" sørrfra uten utdanning. Det var bare 12 elever på skolen, - alle i en klasse.

Skoledagen besto i 6 timers undervisning, med korte friminutt imellom, og en lengre matpause. Skolematen var brødskiver og melk. Pålegg var heimlaga ost og gomme, noen kunne nok ha sirup og sukker på.

Skolekretsene var: Rasteby krets, fra Yttegården til Selnes, Storeng krets fra Selnes til Storeng, og på Elvevoll var det en småskole. Leonhard mener å huske at de eldste elevene fra Elvevoll gikk på Storeng, eller på skolen på Kleng, som var innerkretsen.

Heimeleksene var alltid utenat-læring, spesielt i bibelhistorie med forklaring. Utenatleksa blei ofte gjort mens en gjorde nødvendig arbeid heime, så som strikking, garnbøting o.l. Han kunne fortelle at regnebøkene besto av 3 hefter (det 4. om bokføring blei aldri brukt), hvorav det første inneholdt de fire regneartene, hefte nr 2 inneholdt enkel brøk og det 3. desimalbrøk, hulmål, flate-mål og geometri.

Han husker en lærer som ikke kunne så mye brøk. Da måtte elevene hoppe til-bake i heftet og gjøre ting de hadde gjort før, på nytt.

Slutt.

Nostalgiske tilbakeblikk fra tida som lærervikar ved Elvevoll skole.

Jeg var en av disse "erstatingslærerne" som mange bygger måtte ty til på 50-tallet. Plutselig stod jeg der som 18-åring, opp på skolen hos en myndig Hauenken samt lett oppskjærtet frue, og jeg presenterte meg som den nye lærerinna. Det var vel ikke fritt for at jeg lurte litt på hva jeg hadde gitt meg ut på i det øyeblikket. Når sant skal sies var det ikke noe edelt kall til læreryrket som hadde fått meg på denne ideen. Sannheten var nok at det var de harde økonomiske realiteter som var hovedårsaken.

Læreryrket stod for 18-åringen som noe trivielt og grått som passet for selvhøytidelige typer med alpelue. Ikke desto mindre: Etter en vinter med de herlige ungene på Elvevoll skole, var jeg ikke i tvil: Det var dette jeg ville!

Jeg kan huske ensomme kvelder opppe på "skoleloftet" i ovnskroken i selskap med Normalplanen. Det var Reidun Dalheim som var heimom som snarest og tipset meg om denne "lærernes bibel". Familien Dalheim var ellers til god hjelp og støtte. Der kjøpte jeg melk og der fikk jeg stekt brøddeigen som jeg eltet heime og bar med meg.

Det var ellers lett å komme i kontakt med folk på stedet, og jeg fikk etter hvert mange venner. Jeg ble møtt med både nysgjerrighet og skepsis som naturlig var, men selv om jeg også opplevde å bli skjelt ut for åpen scene, var det mest hjelpsomhet å møte. Siden det "bare" var 5 mil heim, kjøpte jeg en møped som jeg fór rundt på. Det vakte jubel hos ungene, men jeg vet ikke hva de voksne syntes. Helt passende var det vel ikke!

Noe av det jeg husker best fra undervisningen, var håndarbeidstimmene. Jeg hadde jentene i 4. - 7. klasse. Hvilken innsats de jentene la for dagen, er helt utrolig! Blant annet heklet de fingervanter i tynt garn. Og ingen klaget et øyeblikk over at det var kjedelig eller at det tok lang tid. Man fristes til å sammenligne med våre mer bortsjømte små som helt skal ha alt ferdig på en time.

I frikvarterene gikk det på fotball, og det er verdt å merke seg at en mannsalder for jente fotballen ble anerkjent, var det den naturligste sak av verden ved denne skolen.

Men det er naturligvis førsteklassen som sitter best igjen i minnet. Jeg fikk ansvaret for begynneropplæringen, naturligvis. Det var jo det letteste!

Alle lærte faktisk å lese, og aldri senere har jeg vel vært så fornøyd med din innsats i klasserommet som da. Om det skyldes særdeles godt "elevmaterieall", eller det skyldes min egen mangel på sjølkritikk, vites ikke. Kanskje begge deler?

Naturen rundt skolen er også verdt et eget kapittel. Det var ikke få turer på ski jeg tilbakela innover dalen, enten alene eller sammen med gutta i nabolaget.

Er det like fint å ta elevene med på tur til gammene fremdeles?
Og så fisken! Nesten hver morgen kom en av ungene med en liten fisk dinglende i votten. Siden nærmeste butikk var på Hattang var det greit å få middagen i hus på denne måten. Ja, minnene fra denne vinteren på Elvevoll skole er mange og gode. Jeg ønsker skolen alt godt og lykke til med jubileet!

Aud (Solberg) Brustad.

ANSVAR
VÅRDE

FORSKING FOR ANHOLDSTOLK

Postboks 6763, St. Olavs pl.
0130 Oslo 1

Kontakt våre representanter:

Hans Nic. Nilsen, tlf. (089) 14 155
Noralf Nymo, Tlf. (089) 14 168

Er dette et alternativ for deg ?

Komager

Av Sigurd Larsen

Da jeg gikk på skolen brukte vi komager som skotøy. En dag kom en gutt på skolen med nysmurte sko med tjære. I et av friminuttene begynte de å løpe rundt på bordene i klasserommet. Da læreren kom og så de svarte merkene av tjære ble hun sint og spurte hvem som hadde gjort det. Ingen svarte.

Dermed måtte vi alle sammen ta av oss komagene og se hvem som hadde nysmurte sko. Og slik ble gutten avslørt. Til straff måtte han hente såpe og vann og begynne å vaske alle pulstene.

Slutt.

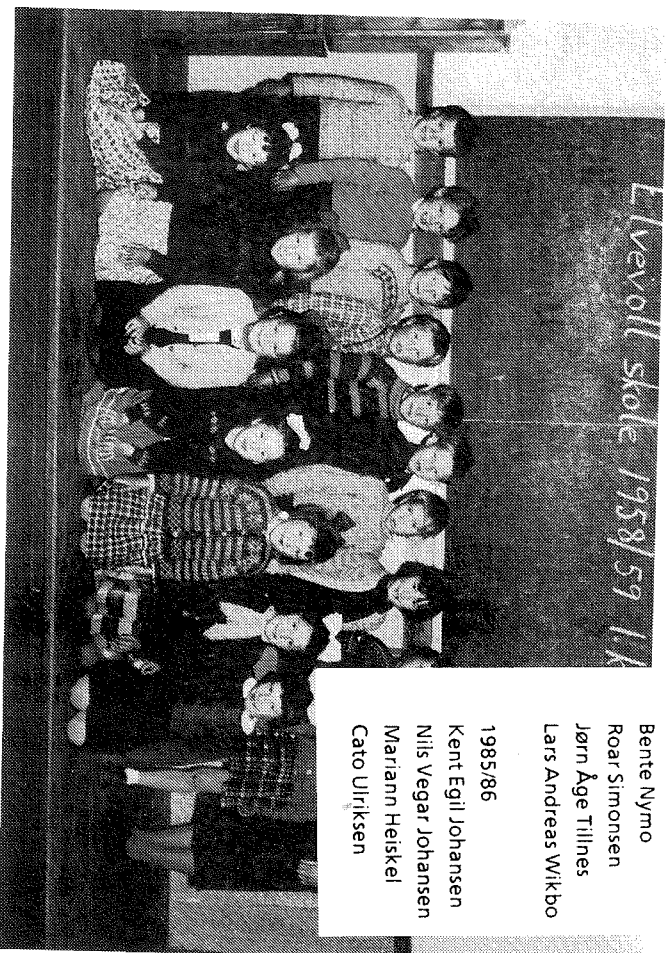
Oversikt over elever begynt i 1. Klasse 1940 - 1990.

1939/40	1944/45	1948/49	1951/52 forts.
Åse Brattvoll	Ole Henriksen	Oddmund Hansen	Nils Ulrik Nilsen
Alt Larsen	Egill Isaksen	Mari Henriksen	Astrid Olsen
Ingvald Myrbakken	Johan Larsen	Anna Johansen	Elsa Olsen
Laura Nilsen	Hans Nilsen	Johanna Nilsen	Jon Olsen
Signe Oidereng	Agnar Olsen	Solveig Olsen	Håvard Pettersen
1941/42	Oddvar Olsen	Ingun Pettersen	Einar Steinvik
Hulda Isaksen	Paul Pettersen	Egil Tiltnes	1952/53
Roald Karlsen	Magnar Stenberg	Herdis Ulriksen	Odd Bruvold
Henny Letto	1946/47	1949/50	Hasse Fagerhaug
Hjalmar Nilsen	Vally Hansen	Elbjørg Bruvold	Karin Heiskel
Nils Pettersen	Arne Johansen	Solveig Hansen	Per Isaksen
Ragnar Pedersen	Edna Karlsen	Margot Johansen	Elly Johansen
1942/43	Nils Karlsen	Tormund Kristiansen	Åse Johansen
Lars Andersen	Olav Karlsen	Alma Milkelsen	Trygve Johansen
Magne Andersen	Solfriid Karlsen	Agnar Nilsen	Henny Olsen
Åse Hansen	Torbjørn Karlsen	Anni Olsen	Kjell Pedersen
Hans Aho Johansen	Åge Kristiansen	Asmund Nilsen	1953/54
Oddvar Johansen	Sigurd Larsen	Odd Olsen	Irene Arendt
Roald Larsen	Oddvar Olsen	Leif Pedersen	Rønnaug Bjørklund
Walfrid Olsen	Paul Pedersen	Reidar Pedersen	Malvin Emanuelson
Audun Steinvik	Bjørghild Steinvik	1950/51	Asle Hedleif Henriksen
1943/44	Margit Steinvik	Reidar Andersen	Jorunn Hansen
Nils Andersen	Olav Ulriksen	Inger Johansen	Gunnar Isaksen
Nils Bruvold	Bergfrid Hauken	Erna Karlsen	Unni Johansen
Åsmund Dalheim	Laila Hansen	Jorunn Karlsen	Bjarne Larsen
Werner Heiskel	Gunnar Larsen	Arna Larsen	Håvard Lilleng
Magne Henriksen	Norvald Tømmernes	Margrethe Larsen	Idar Milkelsen
Eddy Johansen	1947/48	Anbjørg Pedersen	Aud Nilsen
Odd Karlsen	Marie Andersen	Irene Ulriksen	Inge Nyomo
Ragna Karlsen	Jarle Bruvold	Åge Tiltnes	Erna Olsen
Aud Larsen	Valborg Johansen	1951/52	Åse-Ann-Mari Olsen
Per Larsen	Magne Karlsen	Lise Andersen	Margot Tiltnes
Odd Larsen	Elbjørg Nilsen	Herlaug Bruvold	1954/55
Oddveig Moen	Rakel Olsen	Reidulf Hansen	Dagny H. Andersen
Eitrid Nilsen	Åsveig Pedersen	Sedolf Henriksen	Steinar Bruvold
Erna Pedersen	Lilly Stenberg	Håkon Johansen	Sonja Ellinor Fagerhaug
Magda Pedersen	1949/50	Anne Karlsen	Idar Johs. Isaksen
		Kasper Larsen	Vigdís H. Isaksen
			Helge Johansen

Skolebilde fra Elvevoll i 1924. Bakerst fra ve.: Helga (Heiskel) Rydningen, Magda Letto, Torleif Karlsen - lærer, Martha Fagerhaug, Nelle f. Heiskel. Foran fra ve.: Leonhard Fagerhaug, Ulrik Trygve Hansen, Hans S. Hansen, Sandøra, Ulrik Letto, Nikolai Nilsen og Peder Tømmernes.

1954/55 forts.	1957/58	1959/60	1962/63	1966/67	1970/71 forts.	1975/76	1979/80
Willy Johansen	John Andersen	Sigrud Andersen	Knut Andersen	Frank Dreyer	Sissel Steinlund	Jørn Egil Henriksen	Elise Marie Hansen
Nelly Karlsen	Rolf Fagerhaug	Arntfinn Hansen	Birger Fagerhaug	Eva Fagerhaug	Wibeche Steinvik	Gunn-Sissel Isaksen	Thomas Vegar Hansen
Gunvor Nilsen	Atle Hansen	Vera Heiskel	Kurt Hansen	Sigrunn Fagerhaug	Jack-Vidar Årland	Kjetil Letto	Hans Werner Isaksen
Sonia Nilsen	Halvard Hansen	Henry Johansen	Rigmor Hansen	Vigdís Heiskel		John Stenberg	Ole Sifred Isaksen
Hedny Nyheim	Kyrre Hansen	Hans Ludvig Letto	Roy Hansen	Bernt Heiskel	1971/72		Tormod Kristiansen
Rolf Olsen	Liv Hansen	Britt Mikkelsen	Inger Heiskel	Karin Jonassen	Ann-Kristin Larsen	1976/77	Idun Mikkelsen
Terje Olsen	Tore Hansen	Birger Nilsen	Ivar Johansen	Johnny Letto	Torill Letto	Bernt Aksel Isaksen	Kjell Åge Nymo
Toralf Olsen	Eldbjørg Heiskel	Kjell Olsen	Sven Hugo Jonassen	Gerd Olsen	Monica Nilsen	Mona Irene Isaksen	Bjørn Erik Stabel
Anne-Lise Pettersen	Jorunn Heiskel	May Olsvik	Torgeir Nilsen	Anita Pedersen	Anette Pedersen	Knut Karlsen	Ruth Elisabeth Tranås
Hermod Steinlund	May Johansen	Øystein Steinlund	Arne Olsen	Tor Pedersen	Arild Stenberg	Nina Kristiansen	1980/81
Svein Steimmo	Arvid Lilleng		Birgit Steinvik	Stig Tore Heiskel	Dagfinn Årland	Tove Kristiansen	Kenneth André Isaksen
Per Noralf Steinvik	Nora Mikkelsen	1960/61	19663/64	Karen Kristin Kjærstad	1972/73	Inger-Elisabeth Larsen	Dagfinn Mikkelsen
Reidar Ulriksen	Oddmund Nilsen	Knut Ulriksen	Jack Dreyer	May-Liss Nilsen	Lona Anette Bjørn	Hanne Synnøve Nilsen	Trude Ulriksen
Herleif Årland	Holger Nilsen	Svein Bruvold	Eva Haug	Egil Stenberg	Aksel Hansen	Trond Pedersen	1981/82
1955/56	Bernt Nyheim	Dagny Hansen	Leif Heiskel	1967/68	Jan-Erik Isaksen	Tommy Strand	Ann-Sofie Fagerhaug
Turid Bruvold	Idar Olsen	Svein Hansen	Hans Arild Henriksen	Stig Tore Heiskel	Jan Frode Johansen	Monica Tranås	Jørn Kristiansen
Lillian Johansen	Ove Steinvik	Tor Magne Hansen	Herlaug Johansen	Karen Kristin Kjærstad	1968/69	Torgeir Jonassen	Kenneth Mikkelsen
Rolf Karlsen	1958/59	Bengt Roger Heiskel	Gunn Larsen	May-Liss Nilsen	Ingen 1. klassinger	Svein Arild Larsen	Bente Nilsen
Konrad Lilleng	Ranveig Bruvold	Jon Heiskel	Bjørnar Nymo	1969/70	1969/70	Helge Lyshaug	Erlolf Frode Steinvik
Eva Mikkelsen	Trygve Bjørklund	Leif Erik Johansen	Jan Steinlund	Bodil Hansen	Bodil Hansen	Roger Strand	Linn Stenberg
Odd Pedersen	Aud Dreyer	Elise Karlsen		Tove Hansen	Dag-Årne Hansen	1973/74	Niels Reidar Ulriksen
Anfrid Steinvik	Bjørn Fagerhaug	Kirsten Larsen	1964/65	1967/68	Gunn Irene Hansen	Geir-Årne Isaksen	
Karin Tillnes	Inge Hansen	Lars Holger Nilsen	Randi Fagerhaug	1967/68	Tove Hansen	Geir-Årne Isaksen	
1956/57	Wenche Haug	Astrid Nymo	Norlaug Hansen	Stig Tore Heiskel	1968/69	Gunn Irene Hansen	
Tor-Birger Bruvold	Britt Heiskel	Torill Olsen	Asgeir Heiskel	Karen Kristin Kjærstad	1968/69	Torbjørn Hansen	
Anne Dalheim	Tore Isaksen	Jan Stabel	Bernt Heiskel	May-Liss Nilsen	1969/70	Tor-Hugo Heiskel	
Hermod Hansen	Jorunn Johansen	1961/62	Birgith Klingenberg	Egil Stenberg	1969/70	Merete Henriksen	
Kjell Isaksen	Roald Johansen	Ove Fagerhaug	Aina Kristiansen	Stig Tore Heiskel	1969/70	Gerd Larsen	
Leif Karlsen	Sigrun Jonassen	Bjørn Hansen	Harald Lyshaug	Karen Kristin Kjærstad	1969/70	Willy Larsen	
Gunnar Kristiansen	Reidun Larsen	Hans Steinar Hansen	Gunn Inger Ulriksen	May-Liss Nilsen	1969/70	Asbjørn Lyshaug	
Lars Henrik Larsen	Anveig Nilsen	Aud Johansen	Anita Stabel	May-Liss Nilsen	1969/70	Gunnar Stabel	
Noralf Nymo	Lena Olsen	Knut Karlsen	Jan H. Stenberg	May-Liss Nilsen	1969/70	Geir-Erik Steinvik	
Lars Kenneth Nystrom	Victor Olsen	Torunn Klingenberg	1965/66	May-Liss Nilsen	1969/70	Hanne-Merete Steinvik	
Inger Olsen	Roar Steinvik	Grethe Letto	Johnny Hansen	May-Liss Nilsen	1969/70	Oddbjørn Stenberg	
Trygve Olsen	Rolf Steinvik	Reidun Lilleng	Vidar Hansen	May-Liss Nilsen	1969/70	Ann-Beate Isaksen	
Kitty Steimmoen	Torunn Steinvik	Anne Lyshaug	Åse Johansen	May-Liss Nilsen	1969/70	Geir-Magne Johansen	
Arnulf Steinvik	Holger Ulriksen	Halvard Mikkelsen	Helge Nilsen	May-Liss Nilsen	1969/70	Arnt-Viggo Nilsen	
Åshild Ulriksen		Charles Nyheim	Kjell Arne Olsen	May-Liss Nilsen	1969/70	Gunnar Pedersen	
		Ellen Olsen	Arne R. Steinvik	May-Liss Nilsen	1969/70	Leif-Arne Stenberg	
		Birgith Stabel		May-Liss Nilsen	1969/70		

1986/87	1986/87	1989/90
Irene Bjørklund	Irene Bjørklund	Kent Michael Johansen
Bengt Andre Heiskel	Bengt Andre Heiskel	Ramona Isabell Tranås
Stine Margrethe Nilsen	Stine Margrethe Nilsen	1990/91
Roar Andreas Nymo	Roar Andreas Nymo	Ragnhild Johanne Dalheim Eriksen
Renate Wahl	Renate Wahl	Rudi Einebakken Dreyer
1987/88	1987/88	Eise Henni Søreng
Eva Marita Hansen	Eva Marita Hansen	
1988/89	1988/89	
Evy Anette Hansen	Evy Anette Hansen	1984/85
Thomas Rene Hansen	Thomas Rene Hansen	Janne Haug Andersen
Daniel Heiskel	Daniel Heiskel	Geir-Ove Bruvold
Eivind Letto	Eivind Letto	Kåre Andreas Eriksen
Halvar Mikkelson	Halvar Mikkelson	Kristin Haug Johansen
Kim-Andre Nilsen	Kim-Andre Nilsen	Vigdis Larsen
		Nina Nilsen
		Bente Nymo
		Roar Simonsen
		Jørn Åge Tillnes
		Lars Andreas Wikbo
		1985/86
		Kent Egil Johansen
		Niils Vegar Johansen
		Mariann Heiskel
		Cato Ulriksen

Skoleklasse fra 1958/59 med Henny Letto som lærer. 2.rekke fra ve.: Holger Ulriksen, Trygve Bjørklund, Rolf Steinvik, Tore Isaksen, Inge Hansen, Viktor Olsen, Roar Steinvik, Britt Heiskel, Torunn Steinvik, Jorunn Johansen.
1.rekke f.v.: Bjørg Fagerhaug, Annveig Nilsen, Sigrunn Jonassen, Reidun Larsen, Lena Olsen, Wenche Haug og Rannveig Bruvold.

BYGDAS EGEN BANK

Som bygdas bank vil også vi være med å hylle Elvevoll skole med sine 50 år!
Det er hvert enkelt innskudd som gjør det mulig for oss å støtte opp om initiativ i nærmiljøet. Nettopp i vanskelige tider er det viktig at innskytterne viser at de støtter banken ved å tilføre den innskudd.

BRUK BYGDAS EGEN BANK!

SPAREBANKEN

NORD • NORGE

Blomsterverkstedet

9040 Nordkjosbotn

149 089 28251

Si det med
Blomster

NORSKELIV

TILBYR

- * LIVSFORSIKRING
- * PENSJONSFORSIKRING
- * BOLIGFINANSIERING
- * REFINANSIERING

Kontakt vår lokale
representant:

Agnar Nilsen, Stubbeng
9046 Oteren

Telefon (089) 14 277

Skibotn Frisør

TIMEBESTILLING

Åpningstider:

Hverdager: 09.30 - 16.30

Lørdager: 10.00 - 14.00

9048 Skibotn

Telefon: 089 - 15 478

STORFJORD KOMMUNE

gratulerer Elvevoll skole med 50 gode år
i tjeneste for kommunen og lokalsamfunnet.

Gertshuset Skibotn A/S
N-9048 SKIBOTN • TELEFON: (089) 15 494

VI GRATULERER ELVEVOLL SKOLE MED 50 ÅRS JUBILEET!

Svein H. Bruvold

RASTEBY - 9046 OTEREN - TELEFON 090 - 99 235

TAXI - hele døgnet

SOLBERG'S REGNSKAPSSERVICE

HATTENG - 9046 OTEREN
Telefon (089) 14 666

VI UTFØRER:

Regnskap - Årsoppgjør - Momsoppgjør - Lønnsregnskap
Kopiering - Jordbruksregnskap - Fiskerioppgjør m.m.

Alternativ styringsform

Av Kasper Holmen

Høsten 1981 skjedde det en dramatisk endring i ledelsen av Elvevoll skole. Rektor var ikke tilsatt, og skolen ville - av ulike grunner - prøve en alternativ styringsform, uten rektor. En styringsgruppe, bestående av skolens faste lærere, skulle ha den daglige ledelse av skolen. Avtalen ble endelig underskrevet i Kirke- og Undervisningsdep. 10. des. 1981 og var et forsøk i første omgang til august 1984. I avtalen kan en bl.a. lese følgende:

"Styringsgruppa medlemmer har - enkeltvis og samlet - det ansvar, den myndighet og de plikter som gjeldende instruks til enhver tid pålegger rektor, lærer og klassestyrer. De oppgaver og plikter som følger av lov, instruks og reglement, samt andre oppgaver med relasjon til skolens drift, fordeles på styringsgruppa medlemmer".

Ordninga ble forlengt i 1984 og har vært midlertidig helt fram til 1990. En rekke rapporter og evalueringer har konkludert med at styringsfor-men har vært vellykket.

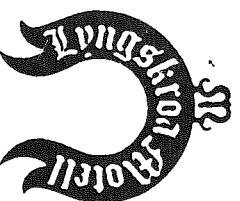
Det kanskje mest synlige tegn på dette, er lærerstabiliteten. Siden styringsordninga ble startet opp, har det vært liten lærerutskifting, i motsetning til tidligere perioder.

Samarbeidet med foreldrene har også blitt utviklet og styrket i løpet av 80-tallet, som en følge av styringsmodellen.

Våren 1990 ble det gjort en endring i Grunnskoleloven som åpnet for mulighet til å få alternativ styring på permanent basis. Skolen fikk full tilslutning fra både foreldre, lærere og andre ansatte. Den endelige avtalen ble så godkjent på et skolestyremøte, sept. 1990.

Elvevoll skole er for tiden en av to skoler i Nord-Norge med en slik styringsform. Men interessen for ordninga er stor, og vi får mange henvendelser fra skoler som vil starte opp.

Slutt.

**Vi gratulerer Elvevoll skole
med 50 års jubileet!**

Kretsbarnehagen.

Av Ninni Nyheim

Kretsbarnehagen startet opp 10. mai 1988. Dette er et frivillig tiltak av noen foreldre, for barn mellom 0 - 7 år. I gjennomsnitt er det 10 unger i kretsen som benytter seg av tilbudet. Vi holder til i 2. etasje på skolen, og der utfoldes aktiviteter som tegning, maling, lesing, leker, m.m.

I vår var vi på besøk i fjøset til Bente og Asgeir Heiskel. Dette var meget populært blandt ungene, der de fikk kjennskap til, og kontakt med dyra, noe som jo begynner å bli mere fremmed for barn i dagens samfunn.

Vi var også på tur på Råa i høst, der vi plukket bær og stekte pølser. Både barn og voksne koste seg.

Ansvarer for kretsbarnehagen på Elvevoll skole blir delt mellom foreldrene som er engasjert i tiltaket. Det skal være to voksne tilstede hver gang, men noe oftest er det flere. Hver unge betaler kr 20,- pr mnd. til kjøp av saft, og noe ekstra når noen har bursdag.

Kretsbarnehagen gjør at ungene blir kjent med hverandre og skolemiljøet på et tidlig stadium. Så den dag de begynner på skolen vil det ikke være noe som er fremmed for dem, og de vil kunne føle seg trygge, både overfor skolen og hverandre. Vi synes vi er meget heldige i kretsen som kan bruke skolen til dette tiltaket. Det viser at man kan få mye til i små samfunn ved å tenke utradisjonelt.

Alle vi i kretsbarnehagen gratulerer Elvevoll skole med 50 års jubileet!

Markedsplassen

GARN & HOBBY

Tlf. 089/15 444 - Postb. 74

9048 SKIBOTN

Godt utvalg i

GARN - SYTLBEHØR - STOFFER,

DUKER - HOBBYARTIKLER - FILLERYER

Åpningstider:

Mandag - Fredag 10.00 - 16.30 Lørdag 09.00 - 13.00

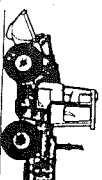
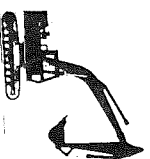
Maskinentreprenrør **H** Ryeng

Anlegg og Transport

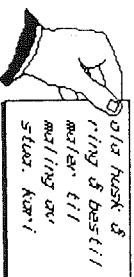
9046 Oteren

Tlf. (089) 14 767 - MobilHf. 090 - 18634 / 16130

Alt i gravearbeider og transport

 Tepper
Malingsartikler

 Maling
Gulvbelegg
Tapeter

RP'S MALERSERVISJE

REIDAR PEDERSEN

Rastødy-9046 OTEREN -Telefon (089) 14 172

Centrum Bensin

Tlf. (089) 15 480 - Tlf. priv. (089) 15 347

Postgiro: 2 83 99 83 - Bankgiro: 4785.05.04446

9048 SKIBOTN

Salg og service av SKI-DOO snøscootere

Dekk - Gass - Matvarer - Kiosk
Rekvisita - Olje

Tlf. (089) 15 480 - Tlf. privat (089) 15 347

Årskull 1960.

Av Roger Heiskel

Den 30. august 1960 møtte det opp 14 forventningsfulle 1.klassinger på skolen. Det var Astrid Nymo, Dagny Hansen, Kirsten Larsen, Torill Olsen, Else Karlsen, Svein Bruvold, Tor-Magne Hansen, Roger Heiskel, Jon Heiskel, Eise Hansen, Knut Ulriksen, Svein-Gunnar Hansen, Lars Holger Nilisen og Jan Stabel. Som vanlig var det flere av foreldrene som fulgte med sine håpefulle på skolen den første dagen. Jeg kan minnes at lærerinnen som het Gerd Bjørgum, hadde tegnet så fint på tavla til den første skoledagen vår. I tillegg til Gerd hadde vi disse lærerne i 2.klasse: Ingrid Dreyer Hansen, 3.klasse: Kari Skoe, 4.klasse: Magnar Frigaard og i 5., 6. og 7.klasse Knut Hauken.

Når en skal skrive et kort sammendrag fra vår tid på Elvevoll skole, så er det naturlig at det er enkelte opplevelser som minnes sterkere enn andre.

I allefall så minnes jeg godt læreren i 4.klasse. Han var fra Trøndelag og hadde fått seg husvære hos Rasmus Fagerhaug. For å komme seg på skolen så hadde han fått låne mopeden til han Rasmus, og for å få den startet måtte han løpe den i gang.

Han stilte også helt andre krav til oss elever enn det vi var vant med fra de første årene. Noen av elevene likte ikke dette så veldig godt, så det hendte at de denne, var han Frigaard, til stor fornøyelse for elevene som også fikk være med på det. Det hendte vel også at noen av elevene måtte stå ute på gangen om en ikke opptørte seg skikkelig på klasserommet.

Så kom tiden da vi hadde han Knut Hauken som lærer. Som elever opplevde vi at han prioriterte undervisningen i kristendom, regning, norsk og gymnastikk. Dagene startet alltid med kristendomsundervisning, etter at han hadde registrert hvem som var møtt opp på skolen. Undervisningen gikk ut på å lære utenat salmevers og et stykke av det gamle testamentet. Overhøringen, som han kalte det, ble gjennomført ved at alle elevene gjentok salmeverset(ene) og stykket som vi hadde fått å lese på. Det var også de samme elevene som startet på overhøringen hver gang. Med andre ord et fast mønster, slik at når hjemmel-eksa var gjentatt av de 8-10 første, så kunne de som ble prøvd sist også det.

På den tid ble det også utklempet Fri-idrettskonkurranse mellom skolene i Storfjord, en av initiativtakerne til dette var Knut Hauken. Selv om han på den tiden var godt opp i årene var han fremdeles i meget god fysisk form. Han la heller aldri skjul på at Elvevoll skole måtte prøve å vinne denne konkurransen skolene imellom, og dette prøvde vi å etterleve så godt vi kunne. Så da "vår-slappheten" trengte på som verst på oss elever, var vi ikke sene om å nevne konkurransen for han. Og som en motivasjonsfaktor for elevene hendte det flere ganger at vi stoppet all undervisning og gikk ut med Hauken for å trene til friidrettskonkurransen. Som et bevis på hans interesse henger det idag 2 stk Vandringskjold på skolen som Elvevoll Krets har tatt til odøl og eie. Det var

tre gutter og tre jenter som fikk delta fra hver klasse og vi konkurrerte i følgende øvelser: 60 m løp, kast liten ball, lengdehopp med tilløp, og høydehopp med tilløp.

Samtidig som Hauken var lærer ved skolen, var han også vaktmester. Så utpå høsten når det kom kull til skolen, var det aldri problemer med å få frivillige elever til å kaste inn kullet for han. I tillegg til at elevene ikke trengte å være med på undervisningen, fikk de også frukt i belønning.

De gangene Hauken måtte gjøre tjeneste som klokker i kirka, var det enten hans fru Anna, eller hans datter Bergfrid, som skote oss, og da hadde vi som regel norsk, enten lesing eller skrivning.

Når geografundervisningen startet så var det viktig å lære seg flateinnhold, folketall, navnet på de største byene, elvene, innsjøene og fjellene, i enten fylket eller landet. Etter at dette var grundig gjennomgått, var det prøve og spørsmålene var alltid i rekkefølge som relatert til det som er nevnt foran. Vi avsluttet vår skolegang ved Elvevoll Skole den 7. juni 1967.

Klassebilde av årskullene som begynte 1960/61 med lærer Knut Hauken. 2.rekke f.v.: Knut Karlsen, Leif Johansen, Ove Fagerhaug, Svein-Gunnar Hansen, Roger Heiskel, Svein Bruvold, Charles Nyheim, Hans-Steinar Hansen, Lars-Holger Nilisen, Jan Stabel, Jon Heiskel, Tor-Magne Hansen, Knut Ulriksen. 1.rekke f.v.: Kirsten Larsen, Grete Letto, Dagny Hansen, Birgit Stabel, Eise Karlsen, Torill Hansen, Astrid Nymo, Bjørg Hansen og Torunn Klingenberg.

RYENG TREVARE

Inneh. Øystein Myrvoll
9046 OTEREN
Tlf: 089 14518 priv 14869

STANDARD OG SPESIAL VINDUER OG BALKONGDØRER

Varvik's Bilservice - Skibotn **Mobil**
MOBILSTASJONEN SKIBOTN

VI GRATULERER ELVEVOLL SKOLE MED DE FØRSTE 50 ÅR!

Vi har alltid godt utvalg og gode tilbud på Dekk - Video - Gass - Kolonial, m.m.

NAF Veitjeneste Tlf. 089 - 15205 / 090 - 98 827

ALT AV BLIKKENSLAGERARBEID
Tak og Fasadekledning.
Levering og montering av
Takrenner og nedløp
(pvc-belagt stål),
Pipebeslag, Røykehetter, Lufteretter, Beslagarbeid utføres raskt og effektivt.
Kontakt for tilbud

Lyngen Blikkenslagerservice

K. I. Sahlin
9046 Oteren
Tlf. (089) 14634

Verkstedadr.:

Furuflaten

Mobil 080 - 01054

JAN RYENG
9046 OTEREN

SALG AV
TRELAST
BYGGEVARER
PRE CUT
GARASJEPORTER

TELEFON 089 - 14678
MOBILTLF. 090 - 18587

VI GRATULERER

ELVEVOLL SKOLE

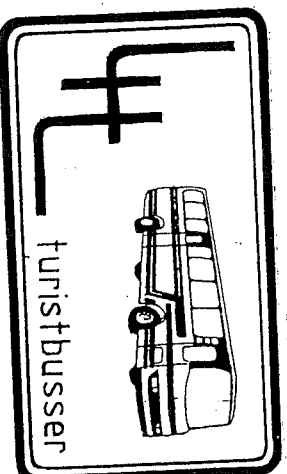
MED

50 ÅRS JUBILEET!

HILSEN

VESTRE STORFJORD

ARBEIDERLAG

LARS. H. LARSEN

ELVEVOLL

9046 OTEREN

Tlf. (089) 14 120 - 14 229

Mobil (090) 18 076

Turistbussar for inn/utland

**VI GRATULERER ELVEVOLL SKOLE MED
50-ÅRS JUBILEET!**

VELKOMMEN TIL HYGGELIG HANDEL PÅ

KUBEN
forretningscenter

NORD-SKID
LISA NOTE
MERKTTA
SALONG MODENA

KUBEN BLOMSTER
LILLS SYSHOP
KUBEN KAFFEBAR
KUBEN MATSERVISE

Lars H. Larsen - skolebuss-sjåfør i 40 år.

Av Reidun Mellem

Like etter siste krig blei det vanlig med ei viss sentralisering i skoleverket. Internat-systemet blei trappa ned, og frå mange små skolar blei elevane samla til ein større. Mange fikk då ein skoleveg på opptil ei mil eller meir, og då blei det nødvendig med skoleskuss.

I Storfjord kommune kom den første skolebarnkjøringa i gang i 1947. Hilbert Bruvold frå Rasteby tok på seg ruta frå Rasteby - Steindalen - Storeng innover til Elvevoll skole. Han hadde ein stor lastebil - og til lastepланet snekra han eit hus til vern mot ver og vind. Dette huset kunne løftast av dersom lastebilen skulle brukes til andre ting. Etter eit par år måtte han slutte p.g.a. sjukdom - då overtok Lars H. Larsen frå Elvevoll denne ruta. Det var i februar 1949.

Han hadde då kjøpt den gamle lastebilen til bror sin, han Olaf Larsen, som var yrkessjåfør - og på lastepланet kom det så eit hus med dør og vindu - og med vegfaste langbenkar rundt alle veggane. Han brukte å ha 2 av dei største ellevane som vakt ved døra, slik at ingen skulle dette ut når bilen var i fart.

Ei tid seinare kjøpte han inn ny lastebil, som også fikk trehus på lastepланet - men denne gangen med ein smule betre komfort: det var rekker med vindu på begge langsiden, langbenkane fikk stoppa seteputer, skaffe frå avlagt materiell hos Troms Fylkes Dampskibsselskap, eit enkelt varmeanlegg kom i drift ved at eksosen blei sendt i spiraltør gjennom rommet, og han monterte ringeklokke til førarhuset, slik at elevane kunne gi signal når dei skulle av eller om det var noko anna dei ville.

Den første bussen blei kjøpt inn i 1957, ein diger sak med 28 sitteplassar. Det var ei kjempeheving av standarden, men han gikk på bensin og kunne sluke opptil 3-4 liter på mila, så han blei fætt dyr i drift. Nye bussar er blitt skaffa i tur og orden - for at plassen blei for trang, men også for at kjøredoningen skulle være i tipp-topp stand. Med barn som passasjerer måtte bussen vere til å stole på i all slags ver. Den nyaste til no er kjøpt inn i 1986, stor, moderne - med alle tekniske hjelpemiddel. Dette er buss nr 5 i rekka.

Ruta for skolebarnkjøringa var den same i mange år - frå Kileng og Rasteby til Elvevoll skole - vel 1,5 mil mellom "endestasjonane". I 1959 fikk kommunen framhaldsskole på Hatteng, og då blei ruta utvida med kjøring dit. Ti år seinare kom ungdomsskolen i gang der inne, så no har skolebussen elevar til Elvevoll skole - ungdomsskoleelevar til Hatteng - og i dei seinaste pra har det komme til ei ny brukargruppe: ungar som skal til den kommunale barnehagen på Oteren. Sidan 1973 har dei hatt bruk for 2 busaar, så sonen Lars Henrik kom då med som sjåfør i "familiebedriften", og det er særleg han som står for turkjøringa.

Lars H. Larsen har altså stått i denne ansvarfulle jobben i 40 år. I stilla og sol - i uver og storm - bussen kjem når tida er der. Og han er glad for å kunne fortelje at alt har gått bra - ingen uhell verken med skoleungar eller skolebuss.

Tankar på fin skoleveg.

Av Johan Martin Martinsen.

På veg til skolen idag - det er varmt og stilla - høyrer eg gauken for første gong i år. Då eg var unge, brukte dei gamle å seie at når gauken gjel om våren, då er ein framfodd.

Med det meinte dei at då hadde ein overlevd nok ein tung vinter. Eg går og grunnar på at framfodd blir ein vel aldri, viss ein ser det i eit større perspektiv - iallefall ikkje i det yrket eg har!

Eg går på dei gamle stiane over Råa. Stiar tråkka opp av utslitte komagsoler til fattigfolket sine ungar på veg til skolen i ei tid som forlengst er forbi. Det er som eg kan eime ei ro frå dei der eg går på dei same stiane. Kanhende hadde dei noko sjølv om dei var fattige - noko som vi er i ferd med å miste i vår travle tid.

Oppe frå Råa kan eg sjå skolen - ramma inn mellom snøkvite fjell, grønne lier og blå fjord. Det er noko trygt over han der han ligg. Eg kjem i andaktsstemning her eg står. Vårherre tok seg god tid då Han forma dette landskapet!

Eg lurar på om eg har verdas vakraste skoleveg. Vil ikkje byte han bort med asfaltstiar i ein by!

Ute på skoleplassen kan eg sjå ungene leike. Dei er framtida vår. Vi har framtida i våre hender, seier Erik Damman i ei bok han har skrive. Berre viss vi ikkje let dei gamle stiane gro igjen - trur no eg.

Slutt.

